

OLAT NIEUWS

Clubblad w.s.v. Ollandse Lange Afstand Tippelaars • jaargang 26 • Nr. 5 • mei 2000

Ollandse Lange Afstand Tippelaars
Opgericht 23 november 1967
Aangesloten bij KNBLO - NBWB - KNAU - NFV (IVV)

OLAT-NIEUWS

ERELEDEN w.s.v. OLAT: Piet Knoester*, Theo Tromp* en Jan van de Ven****ook drager van de Cornelis van Montfort-trofee**

-◇-

**LEDEN VAN VERDIENSTE: Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer,
Antoon Stoop, Henk Plasman en Ad van Asten****Voorzitter:**

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7
5492 CH St.-Oedenrode
☎/ Fax 0413-475467
email: MvRoosmalen@hetnet.nl
#

Vice-voorzitter:

Theo Tromp
Daelenbroek 32
6002 VN Weert
☎0495 - 450325
fax 0495 - 450327
email: m.h.tromp@hccnet.nl
#

Secretaris:

Jeannette van Boerdonk
Mr. van de Lindenstraat 6
5469 GJ Keldonk
☎0413-211978
email: vwb@IAEhv.nl
#

Penningmeester:

Hein Lenders
Herdersveld 159
5665 JN Geldrop
#

Bestuursleden:

Toon van Wordragen
J. v. Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert
☎0495-537775
#

Ad Verbakel

Past. Bogaertsstr. 12
5469 EZ Keldonk
☎ 0413-212161
#

Vacant

Wij zien uit naar:

**Dame of heer die zich met ons
wil inzetten voor OLAT en de
wandelsport....bent u dat?**
#

Jos van den Bersselaar
Hagenkampweg Zd. 146
5615 DA Eindhoven
☎040-2524404
#

Banknummer OLAT:

13.82.11.736
t.n.v. penningmeester OLAT,
Eindhoven

Gironummer OLAT:

17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT,
Eindhoven

inhoud OLAT-Nieuws mei 2000

Van de Voorzitter	4
Ledenadministratie: mutaties	5
: In Memoriam	
Mederwerkersdag	
Onze jarigen.....	6
Lid van de Gouden Klomp	7
Prijs Grote Clubactie.....	
Wandelwegen:	
Geslaagden op wandelpaden	
Wandelen over het Drenthepad, Piet en Janny Jansens	8
Graaf Floris V-pad vernieuwd.....	10
Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen:	
..... - Thijs den Teut bij Kempenlandtocht	10
..... - Lange afstandkalender	
..... - OLAT Clubkampioenschap en de stand per 22 april	11
..... - divers	12
..... - Snelwandelagenda	
..... - Amsterdam-Hoorn, Klaas Bakker	13
..... - 150 km van Hoogvliet, Djack Littel	
..... - 15 uur van Loon op Zand, Klaas Bakker	14
- Uitslagen Loon en Sittard	15
Clubreizen: Programma	15
Van Weywertz naar Manderfeld	16
Wandelen op dinsdag: Zomerprogramma	17
Wandelvaria: Landelijke Voetpadendagen 16 –17 september in Weert	18
Startlocatie gewijzigd.....	
Begin van een Voettocht naar Compostela en groet van de Pelgrims Ad en Sjef	
Het Anapurna Circuit deel 3 Jeanette en Vincent in Nepal	19
De Pelgrimsroute naar Santiago, Cor Broerse	21
Constant-Bericht: Reis naar Australië	23
Euraudax midweek.....	24
Gecombineerd klassement Nijmegen-Apeldoorn	
Verry Important Person	
De Vierde Pelgrim, Mark van Roosmalen op weg naar Rome	
33° Winterserie OLAT in stijl afgesloten, Ad van Asten	26
Het venijn zit in de staart	28
Afsluitende tocht WS'78, Coos en Henri	29
Jubileumtocht RS '80, Peter van de Ven.....	31
Foto voorkaft: Grote rust bij tocht in Leende	
Met diverse foto's van: Piet Jansens, Jeannette en Vincent, Ad van Asten, Eindh. Dagblad Plaatjes, wapens enz: Coos en Henri, Peter van de Ven	

**Ledenadministratie en
Clubreizen:**

Theo Tromp
Daelenbroek 32
6002 VN Weert
☎0495-450325 fax –450327

gironr. 70.68.01
t.n.v. OLAT-clubreizen
Weert.

Boetiek:

Mia Dielesen
☎040-2552742

Wandelgidsen:

Francien van de Laar
☎0499-471298

Startbureau:

Jos van den Bersselaar
Parkoersen:
Ad Verbakel

Kempische Wandeldagen:

Jos van den Bersselaar
☎ 040-2524404

secretariaat KWD:

Tineke de Kort
☎0492-382713

Lange afst.-Prest.-Snelwand.:

Mariet Ahlers ☎040-2926699

OLAT-verzorging:

Willem Schoonhen
☎ 040 - 2420422

Vierdaagse Nijmegen:

Regina Martens
Esther v/d Velden
Hein Lenders

Public Relations:

Toon van Wordragen

Redactieadres:
Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son
☎/ Fax 0499-473767
E-mail

a.h.van.asten@hccnet.nl

**Redactie en
Samenstelling:**
Ad van Asten
Peter van de Ven
Toon van Wordragen

Freelance:
Lies Wesseling

Ook werken mee:
Klaas Bakker, Piet en Janny
Jansens, Henk Plasman,
Philip Krul, Coos en Henri,
Harry en Djack Littel, Constant
Dedel, Cees Punselie, Cor
Broerse, Jeannette en
Vincent, Piet Royakkers, Theo
Tromp en Marinus van
Roosmalen en 'De 4^e
Pelgrim:Mark'

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren kopij:
Vóór 17 mei 2000
(voor plaatsing in het
juninummer)

OLAT-Nieuws verschijnt
maximaal 11 keer per jaar.
Het volgende nummer komt
uit op 9 juni

OLAT-WEBsite:
www.wandel-olat.org/

Van de Voorzitter

Op zaterdag 1 april 2000 waren we met een aantal OLAT leden in de kerk van Keldonk toen de pastoor enkele woorden sprak tot Ad Verbakel en zijn pelgrimmaat Sjef Koolen, die op zondag 2 april zouden vertrekken naar Santiago. Na de kerkdienst waren we nog uitgenodigd om bij Ad thuis een kop koffie te komen drinken. Ook zondagmorgen was ik nog getuige van het vertrek van Ad. Hij werd uitgeleiden gedaan met muziek en zang. Zijn vrouw Sjaan en dochter Jannette en schoonzoon Vincent zijn nog een aantal kilometers met hem mee gelopen. We hopen dat Sjef Koolen en Ad Verbakel een goede voetreis mogen hebben en dat ze de tocht mogen volbrengen. We zullen hier nog wel meer over horen.

Onze laatste winterserie hebben we op 19 maart met succes afgesloten in Leende. Zoals je al in het laatste OLAT-Nieuws hebt kunnen lezen wisten 900 wandelaars de weg te vinden naar Leende. Dit ondanks de moeilijke bereikbaarheid met het openbaar vervoer. Onze 33^e winterserie is door 3981 wandelaars bezocht, in het seizoen 1998/1999 waren er dat 3694. Wij moeten ons oor wel steeds te luisteren leggen om adequaat te kunnen blijven inspelen op de wensen van de wandelaars.

Nu hebben we de winter achter ons gelaten en genieten volop van de lente, alles is weer ontwaakt en staat volop in bloei. We zijn op dit moment volop bezig met de voorbereidingen voor onze 24^e Paastocht in Asten en ook onze 3^e Kempenlandwandeltocht op 13/14 mei in Eersel heeft de nodige aandacht. Deze laatste tocht is vooral een uitdaging voor goed geoefende wandelaars, want hier zijn maar 2 afstanden mogelijk en wel 110 en 80 km.

De vele activiteiten van maart liggen weer achter ons. Op de bondsvergadering van de NBWB van 11 maart in Tilburg werd een nieuwe voorzitter gekozen. De nieuwe man heet Theo Verhoeven die Wim van Diessen, na 35 jaren, is opgevolgd. Als donderslag bij heldere hemel werd op deze vergadering Gabie de Man Koninklijk onderscheiden door de Burgemeester van Tilburg. De hoge eer viel Gabie te beurt voor 40 jaar trouwe inzet voor de wandelsport.

Tijdens de evaluatie vergadering van de Grenzeloze Tocht te Luyksgestel op 22 maart is de vraag gekomen om de 5 en 10 km over eigen grondgebied te laten lopen. Bijvoorbeeld vanaf de twee startbureaus tot aan de grens en terug. We zullen dit voorstel nader bekijken. De andere afstanden blijven gewoon grensoverschrijdend.

Op 26 maart zijn we aanwezig geweest met een stand op de Vakantie Anders Beurs in Nijmegen. Hier hebben we enkele leuke contacten gelegd en wat belangrijk is, we hebben er onze vereniging OLAT kunnen promoten.!

Op 1 april vond de Kringvergadering van Brabant/Zeeland van de KNBLO plaats in Etten Leur. Deze vergadering verliep tot tevredenheid en in goede verstandhouding. De agenda punten werden vlot afgewerkt.

Tot volgende keer
Marinus v Roosmalen, voorzitter.

Ledenadministratie

LEDENADMINISTRATIE: Daelenbroek 32, 6002 VN WEERT
☎ 0495-450325 Fax 0495-450327 e-mail m.h.tromp@hccnet.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting tijdens de tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij het startbureau.

Door: Theo Tromp

Aangenomen:

Bart Gorissen	Nijmegen	Tini Snoeijts	Eindhoven
Leo Hoogeveen	Nuenen	Rini der Kinderen	Eindhoven

Nieuwe abonnee: Jan de Vos, Larikslaan 7 3843 JG Harderwijk

Aanmeldingen: Dick Jacobs Goudenregenstraat 79 5271 JV St. Michielsgestel 4-2-1936
 Wil Jacobs Goudenregenstraat 79 5271 JV St. Michielsgestel 22-11-1943

Verhuisd

Erna Leijzer van: Zuidende te Helmond naar: Arafura 10, 5691 JA SON EN BREUGHEL
 Jose Schimmel van: Rulstraat te Geldrop naar: St.Rochusstraat 1-A, 5611 RE EINDHOVEN

OVERLEDEN

† Op 18 maart overleed op 51 jarige leeftijd

Eddy Lutterman

Te plotseling kwam er een einde aan zijn nog prille wandeling.
 De OLAT gemeenschap wenst allen die hem dierbaar waren veel sterkte.

w.s.v. OLAT

IN NAGEDACHTENIS aan Jan Post

Er valt een brief op de mat gericht aan de ledenadministratie van OLAT.

Nieuwsgierig maak ik de brief open, want in deze tijd zijn het over het algemeen aanmeldingen.

Twee korte regels staren mij aan:

'i.v.m. het overlijden van mijn vader, zijn verdere contacten met uw organisatie niet meer nodig'

Ik word stil, geen datum van overlijden en ik realiseer me dat Jan Post een markant, fijne en rustige, graag geziene wandelaar van ons is heen gegaan.

Jan,

Natuurlijk misten we je al enige tijd bij onze clubreizen, daar was je leeftijd van 75 jaar en je hartoperatie natuurlijk debet aan. Je was iemand van het eerste uur bij de clubreizen. Steeds weer trouw aanwezig op elke clubreis om de rit vanuit Soest te maken en in Utrecht nam je altijd een aantal mensen mee.

Altijd een vriendelijk woord en nooit opdringerig. Als je uit de bus stapte hield je al de wandelgids omhoog, want een routebeschrijving had jij nooit nodig. Je had je altijd goed voorbereid voor de reis.

Je werd in die jaren een fijne wandelvriend ook al hebben we niet veel samen opgelopen. Je hield ervan om alleen je weg te gaan en te genieten van de tocht.

Je was actief op wandelwegen gebied, dat was je ideaal. Als vrijwilliger voor het Graaf Floris-V-pad en medewerker bij het Wandelplatform LAW, heb je menige verfstreep aangebracht om de wandelaar het goede pad te wijzen.

Jan, je hebt je laatste tocht volbracht en ik vertrouw erop dat je het juiste doel hebt bereikt.

In mijn gedachte zul je voor altijd een plekje houden.

GOEDE REIS, RUST ZACHT

Theo.

MEDEWERKERSDAG

Voor de medewerkers, die zich in het jaar 1999 en 2000 hebben ingezet organiseren we een vrijwilligersdag op zaterdag 3 juni a.s. Doordat we als vereniging een prijs hebben gewonnen in de Grote Club Actie kunnen we de bijdrage van deze dag voor de vrijwilligers op nihil stellen. Mocht U uw partner mee willen is dat mogelijk, maar dan dient men een bijdrage van f 50,00 hiervoor te betalen.

PROGRAMMA ZATERDAG 3 JUNI 2000

07.00 uur Vertrek Touringcar Sint-Oedenrode Markt

07.10 uur Opstap Son Tunnel en Kanaalbrug
07.35 uur Opstap Eindhoven - Fuutlaan
07.45 uur opstap afslag Leende
08.00 uur opstap Weert NS-station
10.00 uur inscheping te LUIK-Coronmeuse
11.30 uur bus naar het streekmuseum te Mortroux
12.00 uur rondrit door de streek naar de Mijn van Blegny
13.00 uur Lunchpakket met soep bij de bus in Blegny
14.00 uur Begin film, bezoek mijn
16.00 uur showmuseum Schacht Marie
18.00 uur Terugreis

Namens het OLAT bestuur

Theo Tromp

Mocht u zich nog niet opgeven hebben dan kan dat nog tot uiterlijk

15 mei a.s. bij:

Toon van Wordragen

Jul. Van Stolbergstraat 10

6006 ZM WEERT

Tel. 0495-537775

Email: tvwehboolat@hetnet.nl

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

mei				
16	Gemma Delisse-Munsters	Erp	26 Anna Vos	Cuijk
	Klaas Bakker	Vught	27 Ad van Dijk	Nuene
17	Marc van Dijk	Waalre	Tilly Steinmann	Nuene
	Riet Emans-Hendriks	Weert	Wim van Riemsdijk	Haarlem
18	Toos van de Bosch-van Straten	Boxtel	Huub Dingen	Eindhoven
19	Paul van den Broek	Hamont-B	Frans Smits	Linne
	Annie van Langen-van de Ven	St.-Oedenrode	28 Gerrit de Gier	Broek in Waterland
	Bart Gorissen	Nijmegen	29 Francien Swarts	Veghel
20	Nancy Buckx	Born	30 Ria Neggers	Eindhoven
21	Fons Olfers	Valkenswaard	Tini Blanken	Veldhoven
	Toon Aldenzee	Deurne	31 R.C.J. der Kinderen	Eindhoven
	H.M. Kuiper	Eindhoven	Harry van Woerkum	Eersel
22	Toos v/d Braken-Reemers	Best	Juni	
23	Henk Coopmans	Deurne	2 Ger Klösters	Uden
	Ruben Wolffensperger	Eindhoven	Martha de Heus	Buren (Gld.)
	Bernadette Terra-Smits	Heesch	Ad van den Boom	Vorstenbosch
24	Paula Hendriks	Groenlo	Gemma Bogaartz	Boxtel
	Jac Duizer	Spijk	3 Elle de Jong	Oisterwijk
25	Franny v/d Ree	Maarheeze	4 Wil van der Meer	Eindhoven
	Harry Lutters	Deurne	5 Willy Timmermans	Veghel
	Ad Ploegmakers	Eindhoven	6 Ad Martens	Rijsbergen
	Cees Punselie	Nijmegen	Jan Malipaard	Burgh-Haamstede
	Conny Raymakers	Oss	7 Angeline v/d Ven-van den Berg	Schijndel
			Jeanne Bex	Knegsel

8	Marietje Billekens Ad de Goey Fien de Vries Toon Beekmans Geert Heijmans Fred van den Ende	Geldrop Eindhoven Geldrop Beek en Donk Geffen Veldhoven	13	Tjeu Looijmans Willem Schoonhen Toon Kanters Regina Peters-Martens Janet van Gennip Nell Schellekens-Mikkers	Heeze Eindhoven Boerdonk Heeze Eindhoven Panningen
9	Dirk Maassen van den Brink	Eefde		Jacques Smits	Son
10	Jan Cornelissen Annie van Kemenade	Den Bosch Eindhoven	15	Maria Jager-Wijsbek R. Hendriks	Eindhoven Heeze
11	Wim van de Wittenboer	Eindhoven		Hermaan Geenen	Eindhoven

Lid van de “De Gouden Klomp”

De naam 'de Gouden Klomp' komt tweemaal voor in de geschiedenis van OLAT. Het proefnummer van ons eerste OLAT-blad droeg deze naam en later is deze naam ook gebruikt voor begunstigers van het jubileumjaar.

Tijdens de wedstrijden en prestatietochten van maart kwam het idee weer boven drijven. De reden is dat bijzondere wandelevenementen zoals wedstrijden, lange afstandstochten en lustrumtochten nooit gedekt kunnen worden door de inschrijfgelden, of er moeten inschrijfgelden gevraagd worden zoals bij Marathons. In het buitenland is het zelfs normaal dat men gratis deelneemt als men een bepaalde limiet kan lopen en er zijn zelfs organisatie's die een kleine reisvergoeding betalen.

Zulke bedragen en gebruiken zijn binnen onze wandelsport echter niet wenselijk.

Een bijdrage van mensen die de Lange Afstand en Prestatie wandelsport een warm hart toedragen zou de organisatie van dit soort evenementen echter aanzienlijk vergemakkelijken.

Om de als zodanig bedoelde giften niet in de 'OLAT-schatkist' te laten vloeien zal hiervoor een apart fonds worden ingesteld en bij de OLAT-penningmeester in beheer gegeven. Bestedingen uit dit fonds gebeuren op voordracht van de commissie LPS (Lange afstand – Prestatie – Snelwandelen)

WIE KUNNEN LID WORDEN VAN DE GOUDEN KLOMP

Iedereen, die jaarlijks een bijdrage wil storten in dit fonds van f 25,00; f 50,00; f 100,00 of meer. Zij worden dan resp. lid van de 'Gele-', 'Zilveren'- of 'Gouden' Klomp.

WAT KRIJGT MEN ER VOOR TERUG

- Vernoeming op de lijst van donateurs van de Gouden Klomp
- GRATIS deelname aan de OLAT Wedstrijden en Prestatietochten in maart
- Bij een bijdrage van f 100,00 of meer een Vip-behandeling tijdens LPS- en Lustrum activiteiten van OLAT
- Bij een bijdrage van f 100,00 of meer een aandenken waar uit blijkt dat u donateur bent van de Gouden Klomp
- Verder zal er aandacht besteed worden aan de tijdsduur van uw donateurschap van de Gouden Klomp.

LEDEN van de GOUDEN KLOMP

De eerste leden hebben zich al aangemeld: Jos van den Berselaar, Constant Dedel en Theo Tromp hebben een toezegging gedaan jaarlijks f 100,00 te doneren in dit fonds. De laatste twee zullen in de jaren dat het Internationaal wandelevenement door OLAT wordt georganiseerd hun donatie verdubbelen tot f 200,00.

Opgave om lid te worden van de 'Gouden Klomp' kan vanaf heden bij:

Mariet Ahlers, Hulstbosakker 47, 5625 VS EINDHOVEN, tel. 040-2926699 of email: marahl@planet.nl

Grote Club Actie verrast onze penningmeester

Hein Lenders, onze penningmeester, werd blij verrast met de mededeling dat notaris van Tuijl op donderdag 16 maart 2000 OLAT met nog 249 andere verenigingen had uitgeloot bij de supriseloterij van de Grote Club Actie. Voor OLAT betekent dit dat onze clubkas met f 1000,- werd gespekt.

Zo zie je maar weer, dat door het meedoen aan de Grote Club Actie ook onze wandelsport een extra steuntje krijgt.

Geslaagden op Nederlandse lange afstandspaden

naam	wandelweg	nummer	datum	Aantal keer
C.I.Vrolijk-v.d.Meij	Tiendwegroute	341	30-11-99	1x brons
Nellie Wingens	Hertog Hendrikpad	441	7-4-00	1x brons
J.P.F. Gruuls	Graaf van Hornepad	43	5-11-99	2x zilver
P.J.Knoester	Graaf Floris Vpad-1	415	3-4-00	1x brons
B.S.Knoester	Graaf Floris Vpad-1	416	3-4-00	1x brons

Wandelen over het Drenthepad - Streekpad nr.6

Piet en Janny Jansens

deel 2

Dinsdag 3 augustus 1999

4e etappe

HERINNERINGSCENTRUM - BRUNSTINGERVELD 16 km

Nog steeds duurt de hittegolf voort, dus vroeg op pad, dat scheelt altijd wat. Om half acht zijn we dan ook op pad en met toch wel een lekker windje lopen we langs HOOGHALEN, steken de A-28 over en wandelen door het gehucht LAAGHALEN. Bij het ingaan van het Natuurgebied Laaghalerveen zien we tot onze schrik dat ook hier de

toegang verboden is voor honden. Het boekje vermeld hier niets over en het alternatief is teruggaan en een omweg van zeker zeven kilometer (!) maken. Eigenlijk komt dit verbod nogal vreemd over omdat in andere natuurgebieden waar ook schapen en runderen grazen dit verbod er niet is. Omdat we dit prachtige heidegebied niet willen missen wagen we het er op, en met Castor kort aan de lijn gaan we over het veerooster het Laaghalerveen in.

Even later passeren we een grote kudde Drentse Heideschappen die zo nieuwsgierig achter ons aankomen om onze Drentse Patrijs beter te kunnen bekijken dat we er helemaal door omsloten worden. Castor is wel wat gewend en vindt het allemaal prima, terwijl de schapen blatend een stuk met ons meewandelen en even later als we een rustpauze houden, nauwlettend onze koffie en brood in de gaten houden. Er zal eens wat lekkers te knabbelen zijn!

Nadat we het Oranjekanaal weer eens zijn overgestoken gaan we alweer een natuurreservaat in, nu het Zuid-Hijkerzand, waar honden wel welkom zijn, mits (zeer begrijpelijk) aangelijnd. Ook hier is volop begrazing van schapen en Schotse

Hooglanders. Op een mooi informatiepaneel lezen we welke dieren en vogels we hier aan kunnen treffen.

De Vorrelveenseweg brengt ons onder de N-31 door en we wandelen het derde Natuurreservaat van deze dag in. Via opstapjes komen we het Brunstingerveld in wat ruiger en heuvelachtiger is dan de vorige gebieden en het pad slingert langs een aantal mooie vennen. Als we wat dichterbij de plassen komen springen tientallen

kikkers en padden voor onze voeten het water in. Ook hier lopen volop schapen en koeien over de heide.

Na het laatste opstapje (uitkijken voor het schrikdraad !) zijn we ook terug op de camping, het is net half elf geweest, en ploffen lekker op onze stoelen in de schaduw van een paar grote bomen. Met deze warmte hebben we geen zin om naar een volgende camping te gaan en de volgende etappe doen we dan wel in de 'tegengestelde' richting.

Woensdag 4 augustus 1999

5e etappe

STROOVLEDDER - BRUNSTINGERVELD 21 km

Via kleine binnenwegen bereiken we Stroovledder, een buurtschap met niet meer dan een straatnaam en een paar huizen. Het ligt net boven ANSEN, ook een klein dorpje in het midden van Drenthe. Over een schelpenfietspad naderen we de Anserdennen, een bosgebied wat tegen de Dwingeloosche Heide aanligt. We passeren een theehuis, maar het is nog te vroeg voor de koffie, want alles is nog gesloten. De route voert ons langs oude akkers die door Natuurmonumenten op 'ouderwetse manier' worden beheerd, waardoor er veel akkerkruiden voorkomen. Een oude boer zou eerder zeggen 'onkruid'. Ook zijn er wat havervelden welke je in Nederland

niet zo veel meer ziet.

Weldra staan we bij het onmetelijke grote heidegebied, maar eerst houden we een pauze bij de schaapskooi waar de Ruiner Schaapskudde gehuisvest is. Bij de boerderij wordt een expositie gegeven over de instandhouding van 'Het Drentsche Heideschaap'. Bijzon-

der van dit ras is dat het haar langdradig is en dat ook de oeien horens op de kop dragen.

Het pad over de heide is ruim vier kilometer lang en de zon brandt onbarmhartig op onze hoofden. Een enkele fietser komt ons achterop en is gelijk in de verte verdwenen. Midden op de verder vlakke

heide is er zomaar een heuvel, de Benderse Berg, begroeid met oude inlandse eiken, en een oude bouwvallige woning. Hier blijkt vroeger de bekende schrijver Anne de Vries gewoond en gewerkt te hebben. Zijn meest bekende boek was Bartje (ik bid niet voor brune bonen!).

Bij de volgende schaapskooi - ook van Natuurmonumenten - staan mooie picknickbanken in de

schaduw, dus tijd om de thermosfles met koffie aan te spreken. Ook zijn er waterkranen, zodat de watervoorraad verfrist kan worden en zelfs toiletten (mooi schoon!) zijn aanwezig. Na een poosje stappen we maar weer eens op en vervolgen onze weg door het Nationaal Park Dwingelderveld, het grootste Drentse heidereservaat.

We wandelen langs de Zandveenplas waar de oever er stevig uitziet, dus laten we Castor zijn zwembeurt maken, doch zoals ook bij de vorige veenplassen is de bodem erg modderig. We hadden het kunnen weten! De hond komt totaal onder de veenmodder terug, wat direct vastplakt en opdroogt en geweldig stinkt. Een beetje uit de buurt blijven dus! We vervolgen de route door het Lheebroekersand met veel kraaiheide

Zaterdag 7 augustus 1999,

Gisteren in de grote hitte naar de camping in DIEVER verhuisd, maar vandaag is het een stuk koeler, slechts 17 °C !, een hele overgang. Er wordt pas in de middag regen voorspeld, dus de regenkleding gaat nu nog **niet** mee in de rugzak. We rijden weer naar STROOVLEDDER (slechts 8 km van Diever), zetten de auto op dezelfde plaats als een paar dagen terug en pakken de geel-rode route op, maar nu de andere kant uit, richting UFFELTE. Het eerste gedeelte volgen we een beek naar het landgoed "Rheeburgen", waar we van de Stichting 'Het Drentsche Landschap' - met hond - doorheen mogen. Als we de Drentsche Hoofdvaart oversteken voelen we de eerste regendruppels, een

mooie misrekening. In UFFELTE zien we aan een grote kei dat het dorp in 1990 zijn 950-ste jaar van bestaan heeft herdacht. Nu in een druilerig regentje om half negen is het er nog net zo stil en verlaten als vroeger (denken we). Het gebied waar we nu ingaan was een aantal jaren terug nog geheel militair

(geen echte hei) en mooie formaties van jeneverbesstruiken. Uit de rijpe besjes werd vroeger een smaakstof voor jenever gewonnen.

Bij het buurtschap SMALBROEK verlaten we de bossen en merken nu hoe broeierig het is. Gisteren was er nog een lekker windje, maar nu is het windstil boven de weilanden. De vele fietsers op het smalle fietspad maken het een stuk drukker en telkens moeten we langs de kant om ze te laten passeren. Dat loopt niet zo prettig. De Beilerstroom is een mooie beek en bij een bruggetje kan Castor eindelijk een wasbeurt krijgen. Het meeste vuil raakt hij zo wel kwijt en verfrist (wij zijn jaloers!) kan hij er weer tegen. Nog drie kilometer is het naar de

STROOVLEDDER - DIEVER 24 km

oefenterrein rondom de Johannes Postkazerne. Wellicht bekend bij oud-dienstplichtigen van de landmacht als de Havelterberg en Holtingerzand. De uiteindelijke bestemming van het gebied is nog niet duidelijk, maar grote stukken zijn al terug gegeven aan de natuur. Bij de schaapskooi van HOLTINGE vinden we een droge plek onder een afdak en wachten de regen even af. Tijd voor een bak koffie dus.

Janny merkt op dat het met het wandelen van dit pad een 'low-budget' vakantie wordt. Na de eerste dag zijn we nergens meer een horeca-gelegenheid gepasseerd, waar we uitgebreid konden gaan koffiedrinken of lunchen, wat we toch best een leuke afwisseling van het wandelen vinden. Komt ook omdat de enige plaatsen van betekenis toevallig ook onze begin- en eindpunt zijn waar we op de camping staan. We zien ook dat bij de manege aan de overkant nu een minicamping is gekomen die nog niet in de Gids vermeld staat. Even noteren dus voor het NIVON en aan hun opsturen, zoals we met alle wijzigingen en nieuwe dingen doen die we onderweg tegenkomen.

Na de koffie en de regen wandelen we langs 12 grafheuvels uit de ijzertijd en klimmen daarna de Havelterberg op. We zien dat de route enigszins veranderd is t.o.v. de beschrijving in de Gids. De markeringen zijn echter goed te volgen en even later passeren we 'Het Hunehuis'

camping en een goed half uur later zijn we bij de caravan.

Piet haalt de auto op en doet nog wat boodschappen in Dwingelo. Een plotselinge regenbui van 10 minuten doet alles lekker opruimen en dan schijnt de zon alweer volop. De volgende camping in onze planning is de S.V.R. camping in Diever waar we altijd staan tijdens de '4-Daagse van Diever'. Maar de camping is vol (hoogseizoen!) en we kunnen pas over twee dagen terecht, dus blijven we nog een paar dagen staan en zien wel wanneer we de volgende etappe gaan wandelen.

Omdat de camping pal aan het Drenthepad ligt zien we dat er nog meer mensen over dit pad aan het wandelen zijn, al zijn het er niet erg veel.

6e etappe

van het NIVON. We gaan weer een grote heide op en vinden dat de mulle zandpaden moeilijk zijn te belopen (het zijn oude tankbanen) en erg, erg lang. Je zakt soms tot aan je enkels in het zand en we zijn blij als er een stuk fietspad komt. De namen geven het al aan: 'Holtingerzand', 'Uffelterzand', en 'Westerzand' en dan na een grote bocht weer door het 'Holtingerzand' en tusslotte het 'Oosterzand'. Veel zand dus!

In de buurt van het gehucht WITTELTE begint het echt door te regenen en we wijken wat af van de gemarkeerde route, want we willen in het dorpje nog een bezoek brengen aan Witto, Uffo, en Peelo. Bij drie grote stenen in het midden van het gehucht vermeldt een informatiebord de heldhaftige geschiedenis over deze drie gebroeders die in de vroege Middeleeuwen in deze omgeving leefden en in 1040 door de Duitse keizer Hendrik III werden omgebracht. Witto is ook de naamgever van het dorp en er staat een standbeeld van hem op een heuvel. Uffo is de naamgever van Uffelte, maar van Peelo is niet bekend dat er iets naar hem is vernoemd.

Omdat het blijft regenen en we weten dat het Drenthepad over een smal pad gaat met hoogopgaand gras, blijven we de klinkerweg naar DIEVER volgen en druipnat komen we om half twee op de camping aan. Ook nu blijven we staan, want in ons systeem kunnen we ook 's ochtends eerst de auto wegbrengen, op de fiets terugkomen en dan gaan wandelen. Wordt vervolgd.

Graaf Floris V-pad

Ik heb het even nagezocht (en Jan van der Zanden, hier kwamen de oude edities van OLAT-Nieuws uit jouw verzameling goed van pas), het oorspronkelijke Graaf Floris V-pad dateert uit 1983. Het pad werd in het weekend van 29 op 30 januari met een clubreis ingelopen. Op zaterdag liep men van Gouda naar Nieuwersluis over 50,3 km en zondags deden de wandelaars nog eens 53,7 km van Nieuwersluis naar Amsterdam. Het pad is ontworpen door de bekende wandelwegenspecialist (toen een gewaardeerd lid van ons) en thans schrijver van wandelboeken **Alex Wijsman**, **Piet Knoester** en **Theo Tromp** hebben het pad destijds voorgelopen en gecontroleerd. De afstand van deze voormalige OLAT-wandel-

weg bedroeg 104 km. **Jammer is, dat deze drie namen niet worden vernoemd in de nieuwe wandelgids die nu is uitgekomen.** Natuurlijk is er in de loop der jaren veel geschaafd aan het pad en er is steeds gezocht naar verbeteringen, die konden worden gerealiseerd door overleg met verschillende overheden en instanties. Ook de lengte van het pad is verdubbeld. Op 2 april van dit jaar werd door het Wandelplatform LAW, tijdens de wandelbeurs in de Beurs van Berlage, de nieuwste wandelgids van het Graaf Floris V-pad aan het wandelpubliek gepresenteerd.

'Het Floris V-pad is bij uitstek een wandeltocht door de Hollandse geschiedenis. Op uw voetreis tussen

Muiderslot en Markiezaat ziet u hoe de laaglanders in het verleden probeerden het overtollige water in bedwang te krijgen.' Op de 222 km lange wandelweg tussen Muiden en Bergen op Zoom, maakt u kennis met de Vecht en Plassen streek, de Stichtse Polders, de Lopikerwaard, de Alblasserwaard, de Hollandse Biesbosch, de Hoekse Waard en tenslotte Staats Brabant. Het zal u verrassen hoe gemakkelijk de wandelaar hier een weg vindt door het Groene Hart.

Deze LAW 3-1 is te koop bij het Wandelplatform, de VVV's en voor leden natuurlijk ook in onze OLAT-boetiek

THIJS DEN TEUT BIJ START KEMPENLANDTOCHT OLAT

Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen

Bij de start van de Kempenlandtocht te Eersel op zaterdagavond 13 mei zal vanaf 18.30 uur **THIJS DEN TEUT**, een legendarische Kempenfiguur, de wandelaars vermaken. Hij zal op een eigen wijze uitleg geven over de streek waardoor de komende uren zal worden gewandeld. Thijs den Teut zal om 19.00 uur ook het startschot lossen voor de tocht van 110 kilometer. Het geheel staat in het teken van het promoten van de lange afstand wandelsport in de Kempenstreek.

De Lange Afstand Wandelkalender

Datum/tijd	startplaats	Naam van de tocht	Afstand	LDW/KW	Informatie	clubkamp
13 op 14 mei 19.00-22.00	Eersel 't Vierspan Eikenburg 1	Kempenlandwandeltocht OLAT-KNBLO	110 km - 80 km	LDW en KW	040-2926699 0413-475467	600-400
19 op 20 mei 22.00	Zwolle Wandelhonk Lijnbaan 103 Veemarkt	Wandelnacht Zwolle Z.W.V. -NL	100 km - 80 km	KW	038-4545500	150
20 op 21 mei 21.00	Venray Schouwburg De Beejekurf	Kennedymars Venray S.K.V.-KNBLO	80 km	KW	0478-510505	150
26 op 27 mei 22.00	Geldermalsen Kostverlorenkade 14	Betuwse Nachttocht Prinses Marijke-KNBLO	110km - 100km	LDW	0345-576870	200
27 mei 6.30	Leersum Dorpshuis Hoflaan 29	De 75 van de Heuvelrug Euraudax-KNBLO	75 km	Euraudax	0343-521255	x
27 op 28 mei 24.00	Bergen op Zoom Antwerpsestraat 267	Bergen op Zoom- Vlissingen V.T.-KNBLO	75 km		0118-464753	x
31 mei -1juni 22.00	Odoorn Torenweg	Kennedymars Dr.W-4D NL	80 km		0591-549955	x
3 en 4 juni vanaf 12 uur	Schiedam RWV Handbalver. Parkweg	Int. Wandelweekend RWV-KNBLO	24u/100EM/100km 50EM/50 km	LDW KW	010-4161380	400/200 150
9 op 10 juni 22.00	Steenwijk Sportlust Meppelerweg 89	Kennedymars TIGI-KNBLO	80 km		0521-511561	x
10 juni 5.00	Schoonrewoerd Dorpshuis Ons Huis	Vijfheerenlandentocht WSV SIA-NWB	60 km		0345-615648	x
10 op 11 juni 21.30	Utrecht Weerdzicht Oude Gracht 1	Utrecht-Apeldoorn DES-NL	75 km		055-5410577	x
17 juni 8.00	Vlissingen Clubhuis Adr. Coortelaan 1	Mars rond Walcheren WIK-KNBLO	65 km		0118-416295	x
17 op 18 juni 22.30	Gulpen OC Timpaan Rosstraat 1	De Nacht van Gulpen De Veldlopers-KNBLO	70 km		043-4071476	x
17 op 18 juni 10.30	Amsterdam speeltuin Wingerdweg 260	Amsterdam-Leeuwarden De LAT-KNBLO	150 km	LDW	075-6176515	350

OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP

De werkgroep LPS die de coördinatie uitvoert van het Lange afstand-, prestatie- en snelwandelen is een paar maanden geleden begonnen met een nieuwe formule voor ons clubkampioenschap. Al enkele jaren was op onze jaarvergadering de prijsuitreiking voor de clubkampioenen een onderonsje voor enkelingen en een ver van mijn bed show voor de meeste aanwezigen. Met de nieuwe opzet hopen wij hierin een kleine verandering te hebben aangebracht.

De puntentelling voor het clubkampioenschap loopt gelijk met ons verenigingsjaar en begint dus op één oktober en eindigt per eind september. Het seizoen 1999-2000 is een overgangsjaar.

Er kunnen uitsluitend punten worden behaald bij prestatietochten, snelwandelwedstrijden waarbij gelijktijdig in de prestatieklasse wordt gewandeld en lange afstandtochten die hiervoor speciaal door de LPS werkgroep zijn aangewezen. Alle tochten voor het lopend seizoen stonden in OLAT-Nieuws van maart 2000. In ons aprilnummer stond een voorlopige stand. Door een andere interpretatie van de spelregels is hierin aanmerkelijk geschoven. Het snelwandelen is vanaf nu minder in de picture en de lange afstand- en prestatiewandelaars nemen de leiding over.

Voor het seizoen 1999/2000 hanteren wij deze spelregels bij het toekennen van punten:

- 1- Voor een winterserie snelwandelen, waarbij op dezelfde baan gelijktijdig prestatie afstanden werden gemeten, werd per afstand over de hele serie alleen de hoogste klassering meegenomen voor ons klassement.
- 2- Voor alle tochten geldt dat een wedstrijdtocht vooraf ook

als prestatietocht dient te zijn aangekondigd.

- 3- Vanaf 1 januari 2000 zijn alleen tochten opgenomen die vermeld staan in het programma van de Sectie Lange Afstand van de KNBLO.
- 4- Tot einde seizoen worden geen andere tochten meegenomen dan staan aangegeven in OLAT-Nieuws maart 2000.
- 5- De deelnemer aan de tocht waarvoor punten worden gegeven, dient zelf binnen een maand na de tocht de werkgroep LPS hiervan op de hoogte te hebben gesteld door het aanbieden van een geldige uitslagenlijst of ander finishbewijs. Voor een prestatie- of wedstrijdtocht moet eveneens de finishtijd worden overlegd. Voor tochten waarbij extra punten kunnen worden behaald moet altijd een uitslagenlijst worden overlegd.

Er kunnen punten worden toegekend voor afstanden van 5 km t/m 160 km, 15 uur, 24 uur en 28 uur.

Voor 5 km kunnen maximaal 1000 punten behaald worden bij een finishtijd van 22 minuten of korter.

*Voor 10 km kunnen maximaal 1000 punten behaald worden bij een finishtijd van 45 minuten of korter.

*Voor 20 km kunnen maximaal 1000 punten behaald worden bij een finishtijd van 1 u 32 minuten of korter.

*Voor 25 km kunnen maximaal 1000 punten behaald worden bij een finishtijd van 2 u 00 minuten of korter.

*Voor 30 km kunnen maximaal 1000 punten behaald worden bij een finishtijd van 2 u 30 minuten of korter.

*Voor 35 km kunnen maximaal 1000 punten behaald worden bij een finishtijd van 3 u 00 minuten of korter.

*Voor 40+ km kunnen maximaal 1000 punten behaald worden bij een finishtijd van 3 u 30 minuten of korter.

*Voor 50 km kunnen maximaal 1000 punten behaald worden bij een finishtijd van 4 u 25 minuten of korter.

*Voor 80 km/50 EM kunnen maximaal 1000 punten behaald worden bij een finishtijd van 7 u 45 minuten of korter.

*Voor 100 km kunnen maximaal 1000 punten behaald worden bij een finishtijd van 10 u 00 minuten of korter.

*Voor 15 uur kunnen maximaal 1000 punten behaald worden bij 140 kilometer of meer.

*Voor 160 km/100 EM kunnen maximaal 1000 punten behaald worden bij een finishtijd van 18 u 30 minuten of korter.

*Voor 24 uur kunnen maximaal 1000 punten behaald worden bij 201 kilometer of meer.

*Voor 28 uur kunnen maximaal 1000 punten behaald worden bij 228 kilometer of meer.

Alle met naam genoemde lange afstandtochten, waarop niet direct het predikaat snelwandelen ligt, worden beloond met een puntenaantal gelijk aan de afstand, plus een honorering van 150 punten minimaal voor een Kennedymars en maximaal 600 punten voor de 110 km bij de OLAT Kempenlandtocht. Daarnaast worden de Nacht van Loon, de Kennedymars van Sittard en het Internationaal weekend extra beloond met de puntentelling die ook geldt voor de prestatieklasse.

De extra honorering of bonuspunten, die gelden voor een lange afstandtocht vindt u bij de lange afstandkalender.

Indien er zich situaties voordoen waarin niet is voorzien, beslist de werkgroep LPS.

Stand clubkampioenschap OLAT t.m. 22 april

01	Klaas Bakker	3675	11	Hugo Prinsen	701	21	Frances Rouppe v/d Voort	590
02	Paul Canters	2225	12	Conny Raymakers	675	22	Wim Peters	535
03	Bas v Steenberg	1898	13	Huub Raymakers	675	23	Anne Radder	505
04	Kees Lambregts	1785	14	Theo klanke	648	24	Bert Timmermans	475
05	Henk Plasman	1570	15	Cees Punselie	610	25	Jan Soetens	475
06	Frits Mennen	1410	16	Ben Duin	605	26	Piet de Ruijter	457
07	Hannie Klumpkens	1394	17	Ad Verbakel	600	27	Anton Leygraaf	375
08	Ronnie Timmermans	1300	18	Jeannette v Boerdonk	600	28	Wim Brooymans	370
09	Marco Timmermans	1150	19	Margriet Fischer	600	29	Caroline Vernie	285
10	Servee Derks	815	20	Theo Tromp	600			

30	Louis Vernie	285	35	Piet van de Laar	230	40	Theo Gijzen	230
31	Gerard Meeuws	250	36	Ad van Asten	230	41	Alb. v. Heijningen	175
32	Johan vd Hoogenhoff	250	37	Rob Keetlaer	230	42	Frits v. Duijnhoven	135
33	Jose Schimmel	230	38	Bertie Mennen	230	43	Vandy v Heijningen	65
34	Wim vd Wittenboer	230	39	Peter van de Ven	230	44	Ad Mollen	60

Gaarne een bericht

Het zal bij velen bekend zijn dat ik **-JOOP WISSINK-** op zaterdag **18 november** voor de laatste keer een 100 km wandeltocht te Hoogvliet organiseer.

Nu zijn er al aardig wat wandelaars die mij te kennen hebben gegeven deel te willen nemen aan deze laatste tocht. Nu is iedereen natuurlijk van harte welkom, maar gezien de verzorging en de maaltijden tijdens de rust in Hellevoetsluis zou ik toch graag zo spoedig mogelijk willen weten wie er op deze laatste tocht het plan heeft om te komen. Het mag wel, maar men hoeft niet van tevoren in te schrijven, een berichtje dat u van plan bent om te komen is voor mij voldoende.

Heus, een beetje zekerheid stel ik deze keer zeer op prijs. Wilt u echter wel voorinschrijven dan kunt u dat doen op: *Gironummer 2936 905 t.n.v. G.J.R. Wissink, Kalmoesstraat 50, 3193 SE Hoogvliet.*

LONG DISTANCE WALKERS

Long Distance Walker

- 11- Ernst Westerhoff
- 12- Leon Krabbedam
- 13- Manfred Loch

KENNEDY WALKERS

Zilver

P. van Kooten uit Barendrecht

BAANWEDSTRIJD GEN. MICHAELIS OP 9 APRIL TE BEST

Henk Plasman

Hierbij een eerste indruk van de gisteren in Best gehouden wedstrijd. Mijn club is tevreden met de opkomst van 25 deelnemers, zeker als je daarbij in beschouwing neemt dat er nog vijf afmeldingen waren van voor-

inschrijvingen (Nico Schroten, Jacques van Bremen, Ronnie Timmermans, Peter en Karin Hopman). Ze hebben reeds aangeboden ook volgend jaar weer voor de organisatie te willen zorgen.

De wedstrijd is onder goede omstandigheden gehouden. Goede temperatuur en niet te veel wind. Toch waren het over het algemeen tegenvallende

tijden. De twintig kilometer is gewonnen door Marcel van Gemert in een tijd van net onder de 1.40 met Pedro op een kleine minuut als tweede. Zelf ben ik derde geworden na een constante race. Op de tien kilometer was er 'winst' voor Hans van der Knaap met een tijd van net onder het uur. Tweede was Rob Gordijn en derde Philip Krul.

De uitslag

20.000 mannen

1	Marcel van Gemert	Argo	1.39.35
2	Pedro Huntjens	Unitas	1.40.24
3	Henk Plasman	GM	1.44.51
4	Kees Lambregts	OLAT	1.45.42
5	Theo Koenis	LAT	1.47.05

10.000 vrouwen

1	Frieda de Wolf	Bree	1.02.15
---	----------------	------	---------

10.000 mannen

1	Hans v.d. Knaap	RWV	0.59.58
---	-----------------	-----	---------

2	Rob Gordijn	RWV	1.03.29
3	Philip Krul	RWV	1.05.21
4	Wim v. Bremen	RWV	1.05.22
5	Emiel v.Landeghem	Brabo	1.06.31

3.000 vrouwen

1	Hilde Pauwels	Volh.	0.20.19
---	---------------	-------	---------

3000 mannen

1	Marco Timmermans	RWV	0.17.20
2	Wilfried v. Bremen	RWV	0.19.50

PROGRAMMA SNELWANDELEN

mei

20	Spijkenisse	RWV	Tweede wedstrijd Snelwandeldrieluik, sportpark "De Brug", Plaatweg, Spijkenisse; aanvang circa 16.00u tijdens Open Rijnmonds Meerkampkampioenschap; afst. 1.000m t/m 5.000m
26	Rotterdam	RWV	Derde wedstrijd Snelwandeldrieluik; "Nenijtokunststofbaan", Bentincklaan, Rotterdam; Aanvang 20.00u. Afstanden 1.000m t/m 5.000m

juni

2	Zaandam	Zaanland	Baanwedstrijd snelwandelen. Vanaf 19.15 uur 1000 m pup. T/m CD jun C/D junioren kiezen uit 1000m of 3000 m
3 en 4	Schiedam	RWV	Int. Wandelweekend: 100EM en 24 uur start 12.00 uur; 100km 18.00 uur; 50EM 20.00 uur; 50km 12.00 uur. Ook prestatieklasse
10	Barendrecht	Energie	Open Zuid-Hollandse kampioenschappen 5000 m snelwandelen voor B-jeugd t/m veteranen. De Bongerd, Dierensteinweg. Voorinschrijven.

(10) 11 Tilburg	Attila	Veteranenkampioenschap 5000 m snelwandelen mannen. Goirleseweg 42A Voorinschrijven.
17 Hellevoetsluis	Pallas'93	Wegwedstrijden met 5 en 10 km snelwandelen

AMSTERDAM-HOORN 25 MAART S.V. DE L.A.T.

Klaas Bakker

Amsterdam-Hoorn is een wandelprestatietocht die voor de 36^e keer werd georganiseerd. Een tocht die men nu ook al weer voor de 10^e maal recreatief kon wandelen op dezelfde zaterdag. De recreatiewandelaars gingen om 9.00 uur van start terwijl de prestatielopers om 10.45 uur aan de tocht begonnen.

Bijna ieder jaar ben ik hier wel aanwezig, misschien komt dat omdat ik oorspronkelijk uit Noord-Holland kom, niet ver van Hoorn vandaan.

In de eerste jaren was de afstand van deze tocht 38 km, daarna kregen we een heel nieuwe route o.a. door het natuurgebied 'Het Twiske', ten noorden van Zaandam, en gingen dan links om Purmerend heen net als in de eerste jaren. De afstand kwam toen op 40 km. De route werd hierdoor veel mooier en het werd aantrekkelijk om het traject ook recreatief te wandelen.

Dit jaar was er weer een aanpassing. Omdat het verkeer bij Purmerend steeds drukker wordt en ook vanwege het nieuwe millennium besloot men de route te wijzigen. De totale afstand is hierdoor wel groter geworden en heeft nu de marathonafstand van 42.195 meter.

Aan de recreatieve tocht waren om negen uur al 154 wandelaars begonnen, terwijl wij met een klein groepje van 33 deelnemers een uur en drie kwartier later van start gingen. Met een licht zuidwestelijk windje in de rug en een temperatuur van $\pm 12^{\circ}$ C was leek het aangenaam om te wandelen. We waren echter amper onderweg of we hadden al een fikse bui te pakken en de temperatuur zakte ook meteen een paar graden.

In deze streek is veel water, vandaar dat er veel eenden, ganzen en zelfs hier en daar een verdwaalde zwaan zijn te zien. Het begint ook al aardig voorjaar te worden en de weidevogels komen, of zijn net terug van vakantie uit het warme zuiden. Van vorig jaar herinner ik me nog dat ik hier toen zes hazen telde, die aan het stoeien waren. Verder zie je hier veel speenkruid, groot hoefblad, dat bijna in bloei stond en ook nog wat klein hoefblad.

Na 10 km hadden we de eerste wagenrust, daarna op ± 22 km in Purmerend kregen we ook een tweede hevige bui te verduren. Geleidelijk aan werd het weer iets beter en bleef het zo goed als droog met soms zelfs even de zon. In Oosthuizen zag ik zelfs dat de temperatuur om 14.10 uur was opgelopen tot 14° C.

In het dorp Beets hadden we nog een derde wagenrust, daarna volgden een paar rechte, lange wegen richting Hoorn. Bij 'de Hulk' de 4^e wagenrust, dan een paar stukjes door een park met twee steile bruggetjes - die je na bijna 40 km best in de benen kunt voelen -. De laatste paar kilometers gaan dan langs een vrij drukke weg, een kruispunt over, een spoorweg overgang en dan is het bijna gebeurd. Net voor een heel drukke rotonde op een parallelweg is de finish.

Voor zo'n tocht ben je wel een hele dag op pad, 's morgens om halfacht van huis en 's avonds om halfacht weer thuis. Maar het is best de moeite waard om hier ook eens een keer te gaan wandelen in het weidegebied van Noord-Holland.

UITSLAG AMSTERDAM-HOORN

1- Marcel van Gemert LAT	4.02.17	4- Jaap Visser LAT	4.52.46
2- Theo Koenis LAT	4.11.30	5- Rob Wiche LAT	4.53.07
3- Remco de Bruin LAT	4.23.33	6- Klaas Bakker OLAT	4.55.39

150 km te Hoogvliet door Djack Littel

Om 10.30 uur, zaterdag 1 op zondag 2 april 2000 werd in Hoogvliet gestart voor de 150 km Euraudax-tocht. Deze tocht werd gelopen in groepsverband met een constant tempo van 6 km per uur. Er zou 30 uur lang vrijwel non-stop worden gelopen.

Mijn vader (Harry Littel, 46 jr) en ik (Djack, 16 jr) waren er helemaal klaar voor. Pa heeft dit soort afstanden al vele malen eerder gelopen, voor mij was het echter de eerste maal.

Prestatie-wandelen doe ik al vanaf mijn 12^e jaar. Op mijn 13^e liep ik voor het eerst een 75 km en op mijn 14^e een 100 km. De trend zette zich voort en op mijn 15^e liep ik een 125 km en nu op 16 jarige leeftijd een 150 km. Honderd-

envijftig kilometer! Eindelijk de tocht waarvoor ik al die jaren heb getraind. Als laatste training heb ik de afstanden 120 en 125 km gelopen. Dit ging goed en zodoende mocht ik van de organisatie deelnemen aan deze superlange wandeltocht.

Lichamelijk en geestelijk stond alles op scherp. Kleding en schoeisel berekend op de verwachte weersomstandigheden (regen, koude, wind, etc.). Na het startsein vertrokken ongeveer 75 deelnemers. Naast Nederlanders waren er ook andere nationaliteiten vertegenwoordigd, zoals Belgen, Fransen en Duitsers.

Het hele traject was opgedeeld in twee stukken. Het 1e stuk was een rondje

van 25 km en daarna volgde de resterende 125 km. Elke 25 km bestond uit 2 wagenrusten en werd 'afgesloten' met een caférust. Op een wagenrust krijg je iets te drinken en te eten. Je blijft daar gewoon staan, drinkt en/of eet de verkregen waar op en na vijf minuten wordt de tocht voortgezet. Je wordt voorzien van je 'natje en je droogje'. Je hoeft nergens aan te denken, alleen maar te lopen.

De 1e 25 km vlogen voorbij. Meestal zijn er tot de 75 km nog geen problemen. Nu was het helaas anders... Binnen 45 km had ik al blaren. Op de cafépost in Hellevoetsluis (50 km) heb ik dan ook schoenen verwisseld, na eerst een heerlijke maaltijd te hebben genut-

tigd. Met de buik goed gevuld werd er weer vertrokken om 20.01 uur en gingen we de nacht in... Veel slaap heb ik gehad, heel veel slaap... Al slaapwandelend loop je door, van stoppen of slapen is geen sprake. Dan komt het neer op ervaring en karakter. Is het niet slaap die de tocht zwaar maakt, dan zijn het wel hevige regenbuien. Maar doorgaan moet je...

Gelukkig werd ik langzaam wakker toen het ochtendgloren aanbrak. Het is naar mijn mening zo dat als je de nacht overleeft, dan heb je het 'ergste' achter de rug.

Via Tinte, Vierpolders en Brielle bereikten we de volgende cafépost in Oostvoorne (op 102 km). Even een lekker uurtje rust, na die vermoeiende en zware nacht... Als een pudding zat

ik aan het tafeltje... met voeten als gebakjes...

Om 07.28 uur gingen we verder, via Rockanje weer op weg naar Hellevoetsluis. Omstreeks die tijd begon het echt licht te worden. Er was haast geen wolkje te zien en het zonnetje kwam langzaam op. Juist van dat soort momenten geniet ik het meest. Ondertussen maakte ik eens een praatje met die of geen en de verwondingen aan mijn voeten voelde ik allang niet meer...

Aangekomen op de cafépost in Hellevoetsluis, was er inmiddels 127 km afgelegd. Op deze rust is het traditie om broodjes met kroket te eten... Heerlijk heb ik er twee naar binnen zitten werken... Aan de verzorging tijdens zo'n tocht is dan ook niets op te

merken. Voor alles wordt gezorgd, van etenswaren tot complete massages. Fantastisch gewoon!

Vanaf deze post was het nog een kleine 23 km en dan zat het er alweer op. De laatste uren werd je naar binnen 'geloodst'. Er was sprake van een ware verbroedering. Met z'n allen heb je het gehaald. Iedereen feliciteerde elkaar. Ook scheen de zon nog even lekker warm. Na 30 uur finishten we en ik hoef me, denk ik, niet te schamen als ik zeg dat ik doodmoe was en blij dat de klus er op zat.....Maar...wel met een heel bijzonder gevoel dat je als jongste deelnemer van deze groep een sportprestatie van topniveau hebt neergezet...

DE 15 UUR VAN LOON OP ZAND

VAN 15 OP 16 APRIL

Klaas Bakker

Wat voor de wielrenner de Ronde van Vlaanderen en Parijs-Roubaix zijn, zijn voor de wedstrijd- en prestatiewandelaars de 15 uur van Loon op Zand en de Kennedymars op Paaszaterdag in Sittard.

De laatste jaren is het wat minder met het deelnemersaantal, terwijl toch de startlocatie in Sport en Ontmoetingscentrum 'De Wetering' een stuk beter is geworden. De keuze in lange afstandtochten is ook wel erg groot, bijna ieder weekend kan wel ergens een flinke afstand gewandeld worden.

Hier in Loon op Zand staan ook weer veel bekenden, met daartussen gelukkig toch ook enkele nieuwe gezichten. Vorig jaar was het uitval percentage erg hoog en de weersomstandigheden zijn nu ongeveer hetzelfde. Vaak wordt er veel te snel gestart, opgezweept door het publiek en de omroeper die van enkele bekende coryfeeën de prestaties uit het verleden opsomt. Als we dan enkele uren onderweg zijn, is het publiek naar huis en de muziek gestopt. De vroegdevuren rond het parkoers worden gedoofd. Dan begint het moeilijker te worden, de spieren verstijven, de slaap speelt je soms parten. Het gaat regenen, het wordt kouder en soms krijg je zo half april nog een nachtvorstje op de koop toe.

Om precies 21.00 uur gingen we van start voor de 22^e editie van 'De Nacht van Loon'. Er waren 85 deelnemers waaronder ook enkele buitenlandse

wandelaars. Het percentage uitvallers zal ook dit jaar weer hoog liggen.

OLAT heeft een ploeg van vier wandelaars ingezet om mee te dingen naar de bokaal voor de meest gewandelde kilometers. De ploeg bestaat uit: Paul Canters, Hugo Prinsen, Frances Rouppe van der Voort en Klaas Bakker. Frances had pech en viel uit, de andere drie liepen samen 345800 meter, dit was niet genoeg om te winnen (de tijd van de 3 beste tijden telden). Winnaar werd de RWV-ploeg met 373350 meter.

Tijdens de tocht is het koud en op enkele stukken van het parkoers staat een harde, lelijke, koude tegenwind. In het begin als de snelheid er nog goed inzit en je nog aan het parkoers moet wennen, merk je dat het wegdek overall ongelijk is. Stoepje op, stoepje af, verschillende soorten klinkers, bolle wegen zodat je beter door de goot kunt wandelen. Tegels, die schots en scheef liggen en er is zelfs een klein stukje 'vals plat' opgenomen, maar dat is gelukkig wel op asfalt.

Met andere woorden, het zijn dus uitstekende vijftien uren voor blaren, blauwe tenen en uitvallers.

Het parkoers is in een achtvorm getrokken. Het lijkt wel wat op een 'Formule I circuit' met al die verschillende bochten met aan het begin en het einde van de rit zelfs een 180° bocht en enkele haakse varianten en doordraaiers. Alleen de grindbakken ontbreken nog. Het hele traject is 4750 meter lang. Er wordt begonnen met 2 ronden van

1900 meter en daar wordt de laatste anderhalf uur ook mee geëindigd. Op iedere grote ronde van 4750 meter zijn twee vaste verzorgingsposten tegenover elkaar. Deze posten liggen voor het Sport en Ontmoetingscentrum 'De Wetering' Door de 'Achtvorm' hebben we hier een stukje heen en weer, waardoor we ook meteen een kans krijgen om de tegenstanders in te schatten.

Het is koud en er valt wat regen, geen nachtvorst dus, en op zondagmorgen tegen 6 uur wordt het ook al weer licht, maar het ziet er nog heel somber uit. Dat is tegen 8 uur echter helemaal anders, want dan is de lucht weer mooi blauw. Tijdens de nacht is iedereen ongeveer zo'n 10 jaar ouder geworden in het sterk uitgedunde deelnemersveld.

In het laatste uur wordt het weer gezellig. De speaker komt, na een goede nachtrust, weer terug op het podium en het publiek is ook weer aanwezig.

Wie mag er voor 12 uur nog een extra rondje doen van 1900 meter, ik dus! Met de hulp van een goede haas, die me al een paar uren op het goede spoor heeft gehouden, ben ik voor 12.15 uur terug, dat is een vereiste om de laatste ronde te laten meetellen. Daarna volgen de felicitaties, het douchen en het etentje, met prijsuitreiking, in de grote zaal. Er zijn 67 deelnemers die de finish hebben gehaald met 95 of meer kilometers en helaas 18 uitvallers.

Voor de 67 geslaagde wandelaars is er een sportbeker, een diploma en de

uitslagenlijst. Dit alles krijg je voor slechts f 20.-

We gaan nu op krachten komen, want eind van de week volgt weer de Kennedymars in Sittard!

Met groeten, Klaas.

UITSLAG 'NACHT VAN LOON'

1- Ad Leermakers	129.200 km	11-Aat van 't Oor	117.800 km
2- Co de Jong	126.350 km	12-Manfred Loch	117.800 km
3- Rieks Haan	124.450 km	13-Marcel Dekker	115.900 km
4- Frans Leijtens	122.550 km	14-Maarleen Radder	115.900 km
5- Hans v. d. Knaap	122.550 km	19-Klaas Bakker OLAT	114.950 km
6- Luc Nicque	122.550 km	21-Bas v. Steenberg OLAT	113.050 km
7- Gerard van Haandel	120.650 km	25-Hugo Prinsen OLAT	111.150 km
8- Paul Canters OLAT	119.700 km	31-Theo Klanke OLAT	108.300 km
9- Leon Krabbendam	117.800 km	46-Hannie Klumpkens OLAT	103.550 km
10-Rob Gordijn	117.800 km	58-Piet de Ruiter OLAT	96.900 km

UITSLAG 38^e KENNEDYMARS SITTARD 22 april

1 Luc Nicque	10x	07.50.04	135 Jan Soetens OLAT	10x	12.06.25
2 Dirk Nicque	08x	07.52.54	276 Anton Leygraaf OLAT	13x	12.50.53
3 Pedro Huntjens	16x	08.12.44	288 Wim Brooymans OLAT	06x	12.53.39
4 Kees Lambregts OLAT	04x	08.41.08	474 Caroline Vernie OLAT	15x	13.31.30
10 Henk Plasman OLAT	06x	09.18.14	475 Louis Vernie OLAT	18x	13.31.37
12 Paul Canters OLAT	04x	09.36.22	614 Johan vd Hoogenhoff OLAT	02x	13.54.37
16 Bas v Steenberg OLAT	03x	09.51.15	650 Gerard Meeuws OLAT	12x	13.56.48
20 Servee Derks OLAT	13x	09.54.24	706 Jose Schimmel OLAT	01x	14.05.37
27 Klaas Bakker OLAT	22x	10.10.26	857 Hannie Klumpkens OLAT	09x	14.28.59
40 Conny Raymakers OLAT	04x	10.45.05	1016 Wim vd Wittenboer OLAT	17x	14.48.48
41 Huub Raymakers OLAT	04x	10.45.05	1191 Piet v.d. Laar OLAT	08x	15.04.49
46 Ben Duin OLAT	11x	11.13.25	1194 Ad van Asten OLAT	17x	15.04.49
53 Frances Rouppe vd Voort OLAT	02	11.18.00	1667 Rob Keetlaer OLAT	02x	16.07.56
61 Frits Mennen OLAT	22x	11.50.06	1791 Bertie Mennen OLAT	15x	16.22.30
recreatie			2032 Peter van de Ven OLAT	12x	17.26.11
80 Wim Peters OLAT	10x	11.42.07	Theo Gijzen OLAT	10x
102 Anne Radder OLAT	12x	11.55.35			

Attentie: CLUBREIZEN

In het clubreizenprogramma staat 1 t/m 3 september een wandelweekend naar Kapelle in Luxemburg. Aldaar zullen we deelnemen aan de tweedaagse van Heemelsdeiercher.

We zijn daar ook afgelopen jaar te gast geweest en zijn er toen zeer hartelijk ontvangen. We hebben mogen genieten van prachtige routes. Het is zeer belangrijk, dat u zich z.s.m. aanmeldt opdat wij op tijd het nodige vervoer kunnen regelen. Moeten we zorgen voor een touringcar of personenbusjes? Ook moet de overnachtingruimte besproken worden.

Een kleine groep van negen personen zal aansluitend deelnemen aan de vijfdaagse in Oberbayern/Tirol van onze wandelviend Bert Mann.

Clubreizen

PROGRAMMA CLUBREIZEN 2000

24 juni	GR-AE	Manhay - Houffalize	30-20 km
1 t/m 3 sept.		Tweedaagse Heemelsdeiercher (Luxemburg)	30-20-15 km*)
30 september	GR-576	Omgeving Huy	30-20 km*
14 oktober	GR-AE	Harze - Manhay	28-20 km

*) Deze tochten zijn t.o.v. de data en plaats (in ons wandelprogramma 2000) veranderd!

Inschrijven voor de tocht dient u vroegtijdig te doen, door het verschuldigde bedrag over te maken op:

gironr. 706801

t.n.v. w.s.v. OLAT te Weert

Minimaal een maand van tevoren met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand.

Inschrijfgeld: leden: niet leden:

Weekend f 105.- f 115.-

Dagtocht f 35.- f 40.-

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is. Zij betalen f 2.50 extra.

Indien u op woensdag voor de tocht geen bericht heeft gehad kunt u donderdagavond tussen 19.00 en 21.00 uur informeren of er nog plaats is. (Theo Tromp ☎ 0495-450325 mogelijk voicemail).

Helaas hebben we steeds een beperkt aantal plaatsen, we houden de volgorde aan van de binnenkomst van de betalings en gewenste opstapplaats. Mocht de tocht volgeboekt zijn boeken we het bedrag door naar de eerstvolgende dagtocht.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit **uiterlijk 10 dagen voor de tocht** is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van f 2.50) worden teruggestort.

Opstapplaatsen en	-tijden:
(zie hiervoor altijd de bevestigingsbrief)	
Den Bosch NS	7.05 uur
Eindhoven NS Fuutlaan	7.35 uur
Weert NS	8.00 uur

Bij voldoende belangstelling ook in:

St.-Oedenrode - Son - Boxtel - Veghel - Keldonk - Helmond - Someren - Nederweert en Leende.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument en enkele Belgische Frans. Er is een excursieverzekering afgesloten, deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres: Theo Tromp, Daalenbroek 32, 6002 VN Weert ☎0495-450325

Van Weywertz naar Manderfeld VIA DE VALLEI VAN DE HOLZWARCHE

Ad van Asten

Zaterdag 15 april maakten we onze tweede clubreis van dit seizoen. Op het programma een dagwandeling in de Oostkantons. Ofschoon België maar een armlengte van 'ons' vandaan ligt is er altijd wel een manier te vinden om er al sightseeing toch een behoorlijk bustocht van te maken. Nadat in Weert de Brabantse bus vol was gestouwd werd koersgezet naar de 'bergen'. Soms lijkt het dan alsof ook 'van Hoof' al encarta toert, maar bij Francorchamps is niets te voorzien. En, het is begrijpelijk dat een chauffeur ook niet meteen uit al die dialecten de 'juiste koers' herkent. Maar, één woord, één woord: omdat de bus op alle vertrekpunten minimaal vijf minuten te vroeg was, moest de aankomsttijd wel met een veelvoud daarvan overschreden worden.

Het meer van Bütgenbach

Persoonlijk had ik er niet veel zin in om vandaag 32 km bergen te doen in vijf en een half uur en ik bleef dan ook lekker in de bus toen om halfelf de eerste lading bij de witte watermolen van Weywertz werd gelost. Wij werden daarna bij de Konditorei te Bütgenbach op 27 km gedropt. De koffie was er heerlijk. De 'wilde' narcissen vallei zit in de volgende variant en daarom besloot de leiding dat ook de 18 km van Krinkelt hier zou starten. De wandelaars kunnen dan straks in Buchholz met de bus verder naar het eindpunt in Manderfeld reizen.

Als beide bussen en de twee personen busjes gearriveerd zijn en de koffie

binnen, gaan we op pad. Ons groepje bestaat vandaag uit Ad van Dijk, Piet van Bommel, Peter Ruysters en Ad van Asten. Het weer is zonnig, er staat een stijve bries en de temperatuur ligt rond de 7° C. Bütgenbach is een toeristendorp met een groot animatiecomplex waar verschillende sporten en andere activiteiten zijn geconcentreerd. Daarnaast zijn er diverse verblijfsaccommodaties. Voor wandelaars en fietsers een ideale plaats om er enkele dagen te vertoeven. We wandelen in het overgangsgebied tussen Eifel en Ardennen en een groot meer is het decor. We hebben een schitterend uitzicht over het dal en het meer. We dalen af en

lopen om het meer heen. Een groot kampeertrein ligt tussen ons pad en het water. Iets verderop komen we langs de eerder genoemde sportaccommodaties en gaan dan een slingerpad op langs het water. Via een bruggetje steken we de uitloper van het meer over en gaan dan aan de andere kant verder tot we uiteindelijk een weg kiezen door een bosgebied. Steeds blijven we een smal riviertje volgen dat de aardige naam Warche draagt. Waarschijnlijk is deze rivier ook de bron van het meer dat dienst doet als stuwmeer.

De Holzwarchevallei

Wij zijn inmiddels overgegaan op een variant van de GR56 die ons via Wirtzfeld en Krinkelt naar Buchholz zal voeren. In eerste instantie zien we veel skipistes, maar het heeft de laatste weken flink door gedooid zodat zelfs de grond een beetje blubberig is geworden. In Wirtzfeld valt speciaal de kerk op die op een ferme bult is gebouwd. Iemand uit ons groepje weet dat er na een beetje spaaiwerk op zo'n

heuveltje waarop een kerk staat meestal ruïnes van veel oudere bebouwing worden gevonden. We beklimmen de kerkheuvel en gaan het weidse veld in. Er staan veel 'woningen' in de steiger die rondom met een aardig steentje worden betegeld. Zeker ook een aardig prijsje als je zoiets bij ons zou willen. Piet, onze bouwkundige medewerker voor vandaag, knikt goedkeurend als hij het

een en ander keurt. We worden voorbij gereden door de twee bussen en een personen busje, we weten dan dat we onze eerste verzorging naderen. De grote moor heeft evenwel wat-tijd-vandoen en de winderige plaats waar de post staat opgesteld is geen uitnodiging om te blijven wachten. We weten dat de mensen hun best doen en we zijn dan ook blij met de drankjes die ons worden aangeboden.

Het dorpje waar we zijn heet Krinkelt en is het hoogst gelegen plaatsje in België op 650 m. Om maar in wandelsfeer te blijven, ik weet niet of ze Blankenberge als meetbasis hebben genomen. Wel is zeker dat hier het jaarlijkse massale ski-evenement 'Fagnarde' van start gaat. Wij dalen af, met een gure, harde wind 'pal op kop' en zijn blij als we na enige tijd de schier eindeloze weg mogen verlaten. Ofschoon die grootse weidsheid een machtig gezicht is lijkt het ons nu toch

Valsplat

De variant brengt ons na zo'n 15 km op de oorspronkelijke GR65 bij Buchholz. Tegenover een hotel dat in deze tijd de deuren nog gesloten houdt, staan onze bussen geparkeerd en heeft de verzorging de soep gaar. We zijn bij de eersten die aankomen. Tegen een paar echte 'vooruitgangers' valt nu eenmaal niet te wandelen. Zonder echt namen te noemen denken we dan aan: Tjeu,...., Sjaak en Marleen. De soep smaakt voortreffelijk en even zitten is nooit weg. De nieuwe aanhanger van Theo bewijst zijn functionaliteit en zal in de nabije toekomst zeker worden geperfectioneerd. We beginnen aan het laatste traject en schatten nog zo'n anderhalf uur nodig te hebben. Achteraf gezien blijkt dit te kloppen. Als we alweer een eindje op route zijn, komen we onverwacht bij een klein zelfbedieningszaakje. Een vernuftig

aangenamer te wandelen binnen de beschutting van de Holwarchevallei. We vroegen ons al af, waar blijven ze.? Maar als we dan eindelijk drie van die leuke gele narcisjes zien staan wil Peter al meteen een fotootje. Wist hij dat de volgende hellingen bezaaid zouden zijn met de 'wilde' uitvoering van onze Kennedylaanbloem. Hier hadden ze het voor gedaan, het omgooien van de route, misschien een beetje voorbarig want het veld lag toch na de oorspronkelijke start van de '18'.

pijpsysteemje voorziet de omgeving van puur, zuiver bronwater. Als wij passeren zijn juist twee heren bezig met het bottelen van het heldere natuurproduct. Zoals een eindje terug de bronnen liggen van het riviertje de Warche is hier een 'Nuon' in het klein gecreëerd, compleet met stenen trapje voor koning klant.

Voor ons begint echter even later pas de echte uitdaging van vandaag. Het staat er zo simpel in de beschrijving: na dertig minuten kom je bij een asfaltbaan, die je oversteekt, een bospad in dat naar boven kronkelt.. Peter, duidelijk in zijn sas gaat voorop en zegt nog iets van 'valsplat', maar m'n gehijg maakt duidelijk dat hier wel degelijk iets anders aan de hand is. Nog een geluk dat de kronkels het einde niet vooruit laten zien, maar ja de schoenen heten niet voor niets bergschoenen. Ad

We vervolgen ons pad met aan de ene zijde een bos met 'woudreuzen' en aan de andere zijde het sterk meanderende riviertje een eindje onder ons aan de voet van de hellende weiden. We wandelen door prachtige bossen en merken amper dat het is gaan regenen. Tegen de tijd dat we de regenjack aan hebben is ook de bui voorbij en breekt de zon weer door in een strak blauwe lucht.

bleef goed bij, maar wedden dat ook Piet af en toe de andere kant op wou! Aan alles komt een einde, ook al wordt ons in eerste instantie het vergezicht onthouden. Eenmaal boven ligt daar prachtig de vallei van de Dehnenbach aan onze voeten. We verlaten de GR en gaan naar het dorpje Manderfeld, voor vandaag ons einddoel en genieten na in Hotel-restaurant 'Les Ardennes' waar ze op onze komst hadden gerekend. Vriendelijke dames wisselen er onze frankskes in voor het donker rode 'Chiney' of andere keuzes. Het was het eindpunt van een prachtige wandeldag. Om thuis te komen zijn we als altijd in goede handen van de chauffeurs Frans en Jan van firma van Hoof, Theo en Toon van OLAT-clubreizen al jaren een vertrouwd onderdeel van onze eigen wandelclub OLAT. Tot een volgende reis.

WANDELEN OP DINSDAG

Wandelen op dinsdag

De gekozen routes zijn weliswaar beschreven, maar ook wel eens gedeeltelijk geïmproviseerd omdat we 'n ommetje voor een bezienswaardigheid of cafeetje niet schuwen...Starten om klokke tien met een welgevulde rugzak met leeftocht voor onderweg is een onveranderde voorwaarde, maar ook moeten wij helaas een beperking opleggen: **gezien de aard van de gekozen parkoersen is het zeer wenselijk dat u geen hond meeneemt op deze dinsdag wandeltochten.** Ruim 300 km wandelplezier in veel geliefde natuurgebieden bieden wij u hierbij graag aan.

Zomerprogramma 2000

<u>Datum</u>	<u>Wandeling</u>	<u>Startpunt</u>	
16 mei	Graaf van Hornepad	Weert,	NS Station
30 mei	Aadalroute	Bladel,	Markt
13 juni	De Maashorst	Nistelrode,	Bezoekerscentrum Slabroek
27 juni	Distelbergrouete	Cromvoirt,	Herberg 'Het Centrum'
11 juli	Kuilenroderoute	Hoge Mierde,	Dorpsplein
25 juli	De Groote Peel	Ospel,	Bezoekerscentrum 'Mijl op zeven'
8 augustus	Cartierheide	Eersel,	Camping 'Ter Spelg'
22 augustus	Strabrechtse Heide	Heeze,	Café 'De Zwaan'
6 september	Woekensroute	Oirschot,	bij de kerk op de Markt

19 september	Beemdenroute	Vessem,	Café 'De Gouden Leeuw'
3 oktober	Weert	Weert, 'Weerterbergen',	via A2 afslag Weert-noord /Stramproy
17 oktober	Goorroute	Veldhoven,	R.K. Kerk, Dorpsstraat
Voor meer informatie: Jos		☎ 0495-535848	
Truus		☎ 040-2110413	

OLAT DOET WEER MEE AAN LANDELIJKE VOETPADENDAGEN

Het bestuur van OLAT heeft besloten dit jaar weer mee te doen aan de Landelijke Voetpadendagen en wel in het weekend van 16 en 17 september 2000 te Weert.

Deze dagen zullen gehouden worden in Weert in de omgeving van het IJzeren

Mangebied en de Laurabossen. Onderweg zal er een Natuurinfocentrum bezocht kunnen worden. We proberen de informatie te laten aansluiten op de intentie van deze landelijke voetpadendagen. Verder ligt het in de bedoeling om een kaasboerderij in de route op te

Wandelvaria

nemen. Natuurlijk zal men ook geruime tijd over ons eigen Graaf van Hornepad wandelen. Voor de organisatie van deze dag zal een beroep worden gedaan op de werkgroep Graaf van Hornepad.

WIJZIGING STARTLOCATIE WINTERSERIETOCHT 17 DEC. GERWEN

Wij vragen uw speciale aandacht voor de wijziging van startlocatie op 17 december aanstaande. Gepland was 'Stad van Gerwen' te Nuenen-Gerwen. Deze locatie is afgelopen voorjaar gesloten, zodat we moesten uitzien naar een nieuwe accommodatie in de buurt. Gelukkig hebben wij die ook gevonden in de gemeente Nuenen en wel: 'De Boschhoeve', Oude Landen 1 te Nuenen. Dit is de Parallelweg van de Smits van Oyenlaan vlak bij de snelweg. Zegt het voort!!!!

BEGIN VAN EEN VOETTOCHT NAAR SANTIAGO DE COMPOSTELA

Hein Lenders

Op zaterdag 1 april '00 om 17.00 uur waren enkele bestuursleden met hun echtgenoten aanwezig in de kerk van Keldonk bij gelegenheid van de pelgrimstocht die Ad Verbakel de volgende dag is begonnen. We mochten daar meerdere OLAT-leden aantreffen en ook anderen die geregeld de OLAT-tochten bezoeken.

Om 19.00 uur vond in de kerk van Nederweert-Eind een soortgelijke dienst plaats, maar hier ter intentie van Sjef Koolen, die met Ad deze pelgrimstocht gaat ondernemen.

Op het einde van de dienst in Keldonk werd uit "Pelgrimeren lopend stil staan" van Ricky Rieken het volgende gedicht voorgelezen, waarin het mooie, het serieuze en de pijn worden verwoord en dat je het uiteindelijk zelf bent die de weg telkens weer moet banen.

Het bestuur van OLAT en ongetwijfeld vele leden en anderen die Ad en Sjef een goed hart toedragen wensen beiden een in alle opzichten goede wandelreis toe, waaraan ze vele goede herinneringen zullen overhouden.

Ad en Sjef, goede reis en tot over enkele maanden.

GEBAAANDE WEGEN

Pelgrimeren naar Santiago is het volgen van de weg die al gebaad is, een lange weg met kronkelpaden, stenen, riviertjes, met bergen en met dalen, met zeeën van bloemen.

Pelgrimeren naar Santiago is het volgen van de weg die al eeuwen gebaad is. Vele voeten zijn er gegaan, met snelle pas of rustig voortgaand, alleen of samen.

Vele voetstappen zijn er gezet op deze lange, soms moeilijke weg.

Pelgrimeren naar Santiago is je voegen in de traditie van eeuwen, in geloof en vertrouwen: een door en door gebaande weg.

Of niet misschien?

Want is niet elke vreugde en elke pijn de vreugde en de pijn van deze mens, die zijn eigen weg gaat door bergen en dalen van zijn landschap dat leven heet?

Niemand kent de vreugde van jouw weg en niemand, niemand kent jouw pijn.

Na elke aarzeling ben jij het zelf die de weg moet banen, stap voor stap, van ogenblik tot ogenblik..

ONZE PELGRIMS SJEF EN AD GROETEN U

Uit het verre Frankrijk laten onze twee Pelgrims Ad Verbakel en Sjef Koolen u weten dat zij erg onder de indruk waren van de belangstelling die de vereniging OLAT en anderen hebben getoond bij het begin van hun pelgrimage naar Santiago de Compostela. Hun wandeling verloopt tot heden: gunstig!

Het Annapurna Circuit

Het verhaal van een trektocht door Nepal: Jeannette en Vincent van Boerdonk

Deel 3

.....Onderweg kwamen we wel landslides tegen. Dit zijn plaatsen waar het pad onbegaanbaar wordt door dat water de grond heeft weggespoeld. De lokale bevolking wijst je dan de weg. We komen dichterbij de toppen van de Annapurna's. Een machtig gezicht. Naarmate we hoger komen zijn er minder bomen. Een rustdag in Manang (3500 m.) is nodig om te acclimatiseren. Hier geeft men ook nog een lezing over hoogteziekten. Heel belangrijk want deze route voert je tot 5416 meter. Je lichaam heeft tijd nodig om zich aan te passen aan de omstandigheden. Vanaf Manang zie je minder lokale bevolking, behalve de dragers en gidsen, en vallen de toeristen meer en meer op. Het landschap wordt kaler en de temperatuur lager. Na Manang lopen we in 2 dagen naar Thorung Phedi (4500 m.) Korte dagen (max. 3 uur) maar noodzakelijk om nog steeds te acclimatiseren. Er begint zich al wat spanning op te bouwen voor het passeren van de pas: de Thorung La. Dat begin je aan alles te merken. Ook aan andere trekkers. We horen in Thorung Phedi, dat op een dagmars afstand van de pas ligt, dat mensen hoogteziek zijn en een dag extra moeten acclimatiseren i.v.m hevige hoofdpijn.....

18 oktober 1999

Manang.

..... Als we allemaal 100 rupee hebben betaald krijgen we nog een zegening van mevrouw. Nu weten we zeker dat we veilig de pas over komen. We mogen van het geheel zoveel foto's maken als we willen. De commerciële lama poseerde nog even voor ons. Na 35 minuten afdalen staan we weer in het dorp. Tijdens de lunch eten we een sandwich met ei. Daarna gaan we weer terug naar het hotel voor een lauwe douche. De rest van de middag wordt doorgebracht met kaarten schrijven, thee drinken en van de zon en het uitzicht genieten. De brieven kunnen we, zo blijkt na wat onderzoek, niet posten.

19 oktober 1999

Manang - Yak Karkha.

Voor 7 uur hebben we ontbijt besteld. Buiten is het donker en bewolkt. Als we beneden komen vertellen Walter en Jessica dat ze vandaag niet verder zullen lopen. Jessica heeft flinke hoofdpijn. Ze weet niet of het komt van hoogteziekte of dat het een "gewone" hoofdpijn is. Ze nemen het zekere voor het onzekere dus. Buiten schijnt het al wat te sneeuwen. We nemen afscheid. Om 8.00 uur zijn we op weg. Vrij laat maar we hoeven / mogen maar 3 uur lopen naar Yak Karkha, dit ter voorkoming van hoogteziekte. Je mag boven de 3000 meter niet meer dan ± 400 hoogtemeters hoger slapen dan de dag ervoor. Na een half uurtje lopen begint het wat te sneeuwen. Om half 10 gaan we een teahouse binnen voor thee. Ondertussen is de lucht nog grijzer geworden en is het harder gaan sneeuwen. We doen de jas aan en lopen ver-

Der. De sneeuw valt steeds dichterbij. Om 11 uur houden we nog een theepauze en trekken we onze regenponcho aan. Na 20 min komen we aan bij een vrij nieuwe lodge, vaak te zien aan de steen, de rechte kozijnen en het glas in de ramen. Helaas zit deze helemaal vol door een groep. Even verder bij de volgende lodge nemen we een kamer voor 100 rupee. Het wordt hier al "duurder" door de hoogte (4020 meter). De kamer is best ruim met weinig kieren. Stromend water is er niet. Dus niet wassen. De diningroom blijkt niet verwarmd en het is er erg koud. Met maar 8 graden binnen is het behoorlijk fris zeker als je de rest van de dag hier stil zit. We gaan ook even in de slaapzak liggen om warm te worden. Dit helpt niet. Warme thee drinken werkt beter, maar is slechts voor korte duur. De sneeuw blijft naar beneden dwarrelen.

(rustdag)
uur verdwijnt de zon achter de bergtoppen. Buiten wordt het snel koud

en iedereen komt binnen zitten.

We vragen ons af wat we morgen moeten doen als het blijft sneeuwen. Er zijn hier meer Nederlanders in de lodge. We zitten met z'n allen aan een grote tafel en wisselen informatie uit. Na het eten laten we de Sigg-fles vullen met heet water. Deze gebruiken we als kruik in de slaapzak. Dit voorbeeld volgen meerdere gasten.

20 oktober 1999

Yak Karkha - Thorung Phedi.

De kruik is lekker. We gaan met warme voeten naar bed en om 6.30 uur staan we op. We moeten een tijdje wachten op het ontbijt. Om 7.30 uur zijn we weer onderweg. De lucht is helder met hier en daar een wolkje. Het vriest niet meer. Het is nu 3 graden. We lopen door de sneeuw. Het pad is goed te zien. We lopen een ½ uurtje naar Lettar. Soms is het wel wat glad. Een stuk verder moeten we kiezen uit we een hoger, of een lager gelegen pad langs de rivier. Onder bij de rivier zijn volgens de Trailblazer vorig jaar een

aantal aardverschuivingen geweest. We zien een aantal mensen terugkomen van het onderste pad, dus gaan we boven langs. De sneeuwlaag waarop we lopen wordt naargelang we hoger komen steeds dikker. Ongeveer 15 tot 25 centimeter dik. Alles blijft goed gaan tot we moeten afdalen om de rivier over te steken. Daar wordt het ineens steil en glad. De bergschoenen van Vincent zijn wat ouder en de zool gladder. Hij schuift meer dan Jeannette, die vrij nieuwe schoenen heeft. Het is voor Vincent flink werken om goed beneden te komen. We steken de rivier over en mogen weer 75 meter omhoog. Om 10.20 uur zijn we al in Thorung Phedi (4450 meter). Het plaatsje bestaat slechts bestaand uit 2

21 oktober 1999

Thorung Phedi - Muktinath.

Om half 5 staan we op, om bij de eerste zonnestralen te kunnen vertrekken. We voelen wat (gezonde) spanning, om vandaag de pas over te gaan. Hier willen we de komende nacht niet blijven slapen. We zullen er ons gaan vervelen en het is hier koud. We bestellen thee en besmeren de broodjes met jam. Nog even paniek, een handschoen van Jeannette is weg. Maar als die toch weer uit de jas tevoorschijn komt, kunnen we vertrekken. Het is

lodge's. We nemen de laatste 2 persoonskamer. Er zijn hier ook slaapzaken. We blijven nadien een tijdje in de zon zitten. Veel lekkerder dan gisteren in de vrieskou. We buurten wat met wandelaars uit Eindhoven (Marco en Nathalie). Nathalie heeft hoofdpijn, waarschijnlijk ten gevolge van de hoogte, maar ze hebben geen Diamox. We geven haar er één van onze voorraad gegeven. Om 13.15 uur gaan we naar binnen en bestellen thee en drie sandwiches met kaas. De duurt een uur voordat de thee komt. Van de bestelde sandwiches met kaas krijgen we er één, de tweede en de derde komen niet. Bij navraag blijkt de kaas op te zijn, evenals de eieren en de tonijn. Meer broodbeleg hebben ze niet. We krijgen een paar broodjes en dus maar de eigen jam gepakt. We nemen ook meteen broodjes voor het ontbijt van morgen om morgenvroeg veel opthoud te voorkomen. Ze hebben in het restaurantje wel een systeem om eten te bereiden en uit te serveren, maar dat gaat de mist in door de drukte. Om 14.30 uur zijn we klaar met eten en gaan we alvast een stukje van route verkennen. We lopen 150 meter hoger de berg op. Dit is best zwaar door de ijle lucht. Vooral bij snelle bewegingen ben je meteen buiten adem. Bij de lodge is een satelliettelefoon. Omdat we nog geen contact gehad hebben met het thuisfront gaan we hier maar even bellen voor \$ 5,- per minuut. Aan beide zijden van de lijn is alles nog goed. Nadien zitten we weer in het restaurantje van de lodge. Het wordt steeds drukker, vooral als het buiten donker wordt. Door de drukte is het

dan 5.35 uur. Het is nog donker. Het pad is al belopen door andere wandelaars, die eerder zijn vertrokken. Sommigen vertrekken al om 2.00 uur om de zonsopgang op de pas te kunnen zien. Het eerste stuk van 250 meter hoogte is glad en steil. We schuiven regelmatig uit over de sneeuw en moeten voetje voor voetje naar boven. Ook als het wat licht wordt blijft het moeilijk, maar wel heel mooi. Alles ligt onder de sneeuw en de eerste zonnestralen

binnen wel lekker warm. De lucht trekt dicht, en het begint te sneeuwen. De wind maakt het gure weer compleet. Bij deze trek zien we ook georganiseerde groepen, die in tenten overnachten. Deze tenten staan nu een 50 meter hoger dan Thorung Phedi. We bestellen het eten maar op tijd en krijgen na 45 minuten de soep al en na een 1 ¼ uur de rijst met curry. Elektriciteit is er op deze hoogte niet. We hebben licht van 12 volts lampen, die op spanning worden gebracht door accu's. Zeer beperkt dus. 's Avonds begint het serieus te sneeuwen. We spreken ook nog een Canadees stel. Die zijn een nacht extra gebleven i.v.m. hevige hoofdpijn (hoogte ziekte). Met Diamox is dit verdwenen. Omdat het nu zo sneeuwt, overleggen we ook over de dag van morgen. Met wat sneeuw zul je wel naar boven kunnen, maar aan de andere kant van de pas zal het steil naar beneden gaan. En zoals we vandaag al hebben meegeemaakt zou dat gevaarlijk kunnen zijn. Je hebt minder grip als je naar beneden loopt dan naar boven en je glijd snel uit. Onze slaapkamer is zeer primitief: 2 bedjes in een lemen hok zonder glas, maar met houten kierende luiken. Ook de deur sluit niet goed. Met een plankje hebben we die toch wat meer dicht kunnen duwen. We laten weer een warm kruikje maken en duiken met veel van de kleding -die we bij hebben-aan in de slaapzak. Door de Diamox, die vocht afdrijft, moeten we een paar keer uit bed om te plassen. Daarvoor moet je naar buiten. Het sneeuwt nog steeds. Ondanks de kleding en de slaapzak blijven we het deze nacht koud hebben. De temperatuur in ons lemen hokje was 0°C.

schijnen tegen de top van een berg. In dit jaargetijde ligt hier meestal geen sneeuw. Vaak is alles grijs en bruin. Sommige gedeeltes van het pad zijn ijzig, deze plekken proberen we te omzeilen, door net naast het pad in de verse sneeuw te gaan lopen, maar dit kan niet altijd. Wij hebben geen loopstokken, zoals een aantal andere trekkers. Op het eerst stuk zouden deze wel te gebruiken zijn geweest. Na 350 hoogtemeters te hebben geklommen, komen we bij de hoogste lodge op 4800 meter. Het is dan 6.45 uur. Hier hebben we wat water gedronken. Even stoppen en het gaat weer verder. De zon maakt er een fraai schouwspel van. Er zijn veel mensen vroeg op pad. Soms zie je slierten van mensen afdalen naar een riviertje en weer omhoog lopen. Het pad is goed te belopen. Het is niet meer zo steil. Om 7.25 uur passeren we de 4900 meter grens. Tussendoor rusten we regelmatig door stil te staan. Alles verloopt goed voor ons. Geen hoofdpijn. Lekker lopen met rugzak. Er zijn ook wandelaars, zoals de Canadezen van gisteren, die een drager inhuren tot aan de top. Vanaf de lodge in Thorung Phedi kost dat 2000 rupee (fl. 70,-) Normaal kost een drager 450 tot 500 rupee per dag. Een aantal mensen dragen hun eigen rugzak. Naar we inschatten laat meer dan de helft van de wandelaars de rugzak echter sjouwen door de dragers. De vaak minder geoefende wandelaars hebben zelf een dagrugzak bij zich met water, eten en wat kleding tegen de regen en of de kou. Op 5000 meter hoogte horen we van sommige mensen dat ze last hebben van hoofdpijn en/of misselijkheid door de hoogte. Het is wel héél hoog. Rustig bewegen is het parool. Bij snelle bewegingen ben je meteen buiten adem. Het gecontroleerd ademen en geen energie verspillen is

belangrijk. Zeker als je al je eigen spullen op je rug draagt. Het is prachtig om hier te lopen. De spanning van het niet halen van de top ebt weg. De top zal vandaag gehaald worden. Om 9.30 uur is het dan zover. Na 4 uur klimmen staan we op de pas van de Thorung La. Hier staan groepjes mensen foto's te maken van hun prestatie. Er is warempel nog een theehuisje dat in het seizoen open is. Een aantal pasgangers lopen redelijk snel door en stoppen dus maar kort op de pas. Ze hebben last van symptomen van hoogte ziekte. Ook de twee vrienden (Joost en Laura) van het stel uit Eindhoven (Marco en Nathalie) hebben deze verschijnselen en lopen na 10 minuten alweer door. Joost draagt als enige van de 4 zelf zijn rugzak en heeft deze nu afgegeven aan Marco i.v.m. hoofdpijn en misselijkheid. Na 40 minuten vertrekken wij weer met Marco en Nathalie. We zien bij het naar beneden lopen mensen zwalkend voortbewegen. Ze worden ondersteund door vrienden. Snel afdalen is voor hun nu belangrijk. Aan de andere kant van de berg heeft het duidelijk minder gesneeuwd. Van Marco blijkt de rugzak ook te veel te vergen. Hij begint te zwalken en heeft geen goede controle meer over zijn lopen. Nathalie neemt nu de rugzak van hem over. Een stuk lager zien we Joost en Laura weer. Ze hebben nu minder last van hoofdpijn. Joost neemt de rugzak terug. Sommige stukken van het pad zijn glad maar het merendeel is goed te doen. Het is een lange afdaling met mooie vergezichten. Langzaam worden de bergen weer bruin. Jeannette heeft ondanks haar zonnebril toch last van haar ogen. De

reflecterende zonnestrallen kunnen aan de zijkant langs de bril. Op de afdaling is ons water al snel op. Er zijn hier geen teahouses en we kunnen het water niet aanvullen. Normaal is dit geen

probleem in Nepal. Ook hebben we niet veel te eten. Rond half 3 zijn we in Muktinath. Alle betere hotels en lodge's zijn dan vol i.v.m. het tiendaagse festival (Dasain). We vinden nog een slaapplek in een gebouwtje van de dorpscamping. Het is er stoffig en vies maar we hoeven gelukkig niet meer door naar het volgende dorp. Er is geen keuken in ons verblijf en we gaan daarom naar een ander hotel. He duurt wel 1 ½ uur voordat wij iets te eten hebben, terwijl we de enige klanten zijn. Ze zijn ons gewoon vergetten. Als we de ober er aan herinneren, komt het eten meteen. Om 17 uur vertrekken we, nog half gammel en gaan ons melden bij een checkpoint. Na een koude en donkere douche gaan we weer eten. Vincent bestelt een extra liter water en komt dan pas weer wat bij van de tocht. Jeannette heeft ook 's avonds nog last van haar ogen. Om acht uur gaan we slapen. Ondanks de slechts 2 centimeter dikke matjes slapen we prima..
Wordt vervolgd.....

De pelgrimsroute naar Santiago de Compostela

Door Cor Broerse

Toen OLAT NIEUWS in het maart-nummer aan Ad Verbakel en Sjf Koolen een goede voettocht naar Santiago de Compostela en een behouden thuiskomst toewenste, ging er bij u misschien, maar in ieder geval bij mij wel wat kriebelen. In mei 1999 was ook al een oproep gedaan door onze secretaris om informatie over de pelgrimsroute naar Santiago de Compostela, omdat de ANWB een nieuwsbrief uit zou geven over dit onderwerp. Omdat een pelgrimstocht naar de noordwesthoek van Spanje bij meer mensen leeft, heb ik voor hen het een en ander op papier gezet.

Het verhaal:

Jacobus (Santiago) de Meerdere was één van twaalf apostelen van Jezus van Nazareth. Na de hemelvaart van Christus en na de nederdaling van de Heilige Geest met Pinksteren ging Jacobus prediken in Judea en Samaria, doch, indachtig het woord van Jezus om alle volken tot Zijn volgelingen te

maken en te dopen, vertrok hij naar het Iberisch Schiereiland. De legende vertelt verder dat het met de kerstening van de Spanjaarden niet zo goed wilde lukken en hij weer terug ging naar Jeruzalem. De joden waren echter nog erg vijandig tegenover alles wat maar met Jezus te maken had, dus werd hij

gevangen genomen en onthoofd door Herodes Agrippa I. Zijn leerlingen brachten zijn lichaam met een bootje in zeven dagen naar NW-Spanje. In een riviermonding werd hij aan wal gebracht en begraven op de plek waar nu Santiago ligt. Door deze legende over de aanwezigheid van het graf van Jacobus is deze plaats een bekende bedevaartplaats geworden.

De route naar Santiago de Compostela (= Sint Jacobus van het sterrenveld) ontstond in de negende eeuw. Men geloofde nl. op deze plaats het graf van de apostel Jacobus de Meerdere te hebben ontdekt. In de twaalfde eeuw schreef Aimery Picaud zijn 'Gids voor de pelgrim', waarin de vier hoofdwegen in Frankrijk beschreven zijn en waarlangs zeer vele heiligdommen liggen. Deze heiligdommen op hun beurt zijn ook vaak bedevaartplaatsen. Drie over de GR 46 en aansluitend bij Cahors de GR 65. van de vier routes komen nog voor de Pyreneeën bij elkaar, de laatste op het Spaanse deel van de route.

Deze routes starten in Parijs, Vézelay, Le Puy-en-Velay en Arles. Er bestaan op dit moment alleen routebeschrijvingen vanuit Le Puy-en-Velay (GR 65) en Arles (GR 653)

Voor het vertrekpunt Vézelay heb ikzelf -als looper- gebruik gemaakt van (een deel van) het boekje 'Fietsroute-langs oude wegen'. Een groot deel van de tocht kan dan gelopen worden

Informatie:

1. Nederlands Genootschap van Sint Jacob

Het Nederlands Genootschap van Sint Jacob stelt zich ten doel de belangstelling voor de pelgrimstochten naar Santiago de Compostela en voor Jacobus de Meerdere te verbreiden en te verdiepen. Dit doen ze door voor leden (inmiddels enige duizenden) o.a. twee maal per jaar een - druk bezochte - ledenvergadering te organiseren, waarbij o.a. aandacht wordt besteed aan informatie-uitwisseling. Daarnaast geven zij het vier maal per jaar verschijnende, prachtig uitgevoerde, blad DE JACOBSSTAF uit.

Ook bestaan er regionale activiteiten, zoals gezamenlijke wandelingen, uitwisseling van informatie, vertonen van dia's van de tocht, enz.

Die informatie-uitwisseling kan van alles zijn, zoals:

- * wat stop ik in m'n rugzak;
- * hoe kom ik aan slaapadressen;
- * wat is de beste periode om te lopen;
- * enz.

Er bestaan in Oostelijk Brabant een regionale afdeling 's-Hertogenbosch en een afdeling Eindhoven-Helmond. Verder is er een afdeling Breda/Tilburg en ook een afdeling Limburg.

Ook verstrekt dit Genootschap de Internationale Pelgrimspas en documentatie, zoals een lijst van refugio's (slaapplaatsen), een gids voor Spanje, een overzicht openbaar vervoer en een literatuurlijst. Ook heeft het genootschap het boekje 'Praktisch pelgrimeren' uitgegeven (gratis voor (nieuwe) leden of te koop bij Pied à terre).

Uitgebreide informatie over het genootschap kunt u vinden op de website www.santiago.nl. Hierop staat ook informatie over buitenlandse genootschappen.

Voor degene die het plan heeft naar Santiago te pelgrimeren raad ik het ten zeerste aan lid te worden van dit genootschap.

CONSTANT-Bericht

Constant Dedel stuurde me weer een heel pakje wandelverslagen. Een verslag gaat over de Heuvelrugwandeltocht te Driebergen, waar Coos en Henri en Harry Littell vorige maand ook al voor tekenden. Alhoewel er in het verhaal van Constant nog nieuwtjes staan zoals over dat grove dennenbos uit 1770 zal ik toch maar aan verdere details voorbij gaan.

Ledenadministratie Nederlands Genootschap van Sint Jacob
p/a Margriet 39
7772 NC Hardenberg
É0523-267325

2. ANWB

De Hoofdafdeling Algemeen Ledenbelang van de ANWB heeft in de zomer van 1999 de 4e nieuwsbrief Pelgrimspad uitgegeven. In deze nieuwsbrief staan een groot aantal organisaties genoemd, welke zich bezighouden met pelgrimspaden in Nederland en de aansluitende routes naar Santiago de Compostela. Eveneens een aanrader.

Inlichtingen bij een ANWB-kantoor of bij dhr Geert Bakker op het hoofdkantoor ANWB É070-3146041

3. Jacobushoeve Vessem

In Vessem worden door Broeder Fons van Huize Kafarnaüm regelmatig Santiago-weekends georganiseerd in de Jacobushoeve. Deze weekends zijn voor fietsers en wandelaars. Daarnaast is de Jacobushoeve een ontmoetingsplaats van Santiago-gangers en ook de vertrekplaats voor velen.

Jacobushoeve
Jan Smuldersstraat 4
5512 AZ Vessem
É0497-592059

4. Verkeersburo's

Bij het Spaans Verkeersburo in Den Haag is informatie voorhanden over het Spaanse traject van de Camino de Santiago, over de stad Santiago de Compostela. Zij hebben ook een lijst met accommodaties langs de pelgrimroute. Ook geven de verschillende provinciale toeristenburo's leuke informatiebrochures uit.

Spaans Verkeersburo
É070-3465900 of
infolahaya@tourspain.es

Bij de Comités Departemental du Tourisme in Frankrijk (info adressen: Frans Verkeersburo) kunt u regionale info aanvragen. Ook hier geven sommige departementen leuke brochures uit.

Frans Verkeersburo (Maison de la France)
É0900-1122332

5. Pied à terre

Bij deze in Amsterdam gevestigde boekhandel (met postorder service, zie binnenzijde omslag) kunt u een speciale Santiago de Compostela-brochure aanvragen, waarin gidsen, kaarten en boeken vermeld staan, die met deze (en een paar andere) pelgrimroutes te maken hebben.

Pied à terre
Singel 393
1012 WN Amsterdam
É020-6274455

De informatie die ik u hier gegeven heb is zeker niet volledig.

Heeft u het plan te pelgrimeren naar Santiago de Compostela, dan kunnen de gegeven adressen u in ieder geval op weg helpen.

Maarn: Ook in Maarn was Constant aan de start en deed hij verslag over de laatste winterserietocht van de WS'78. Een uitgebreid verhaal over deze tocht kreeg ik echter ook van Coos en Henri.

De wegen, die Constant bewandeld zijn echter onuitputtelijk. Onderstaand kunt u zijn belevenissen meemaken in het 'Downunder'

Reis naar Australië

Constant Dedel

Op zaterdag 25 maart 2000 vertrok ik om 7.51 uur per trein van Baarn naar Schiphol, waar ik me moest laten inchecken bij de balie van 'Singapore Airlines'. Om 11.30 uur vertrok het vliegtuig. Bij het inchecken trof ik twee mensen, die ook die richting uitgingen.

Op zondag 26 maart 2000 arriveerden we om circa 7.00 uur op de luchthaven Changi te Singapore. Na aankomst werden we per bus naar Hotel Peninsula gebracht. Om 14.00 uur maakten we een busrit door de stad. We deden o.a. Chinatown, Little India, Mount Faber met uitzicht op de eilandengroep van Sentosa. Na de rit keerden we weer terug naar het hotel.

Op maandag 27 maart 2000 om 6.45 uur vertrokken we naar de luchthaven Changi, waar we incheckten. Om 10.00 uur vertrok het vliegtuig met vertraging naar Sydney, waar we om 19.25 uur arriveerden op Sydney Airport. Vandaar werden we per taxi naar 'Hotel Ibis' gebracht. Australië is een eilandcontinent van ongeveer gelijke grootte als de Verenigde Staten van Amerika. Het is 's werelds droogste continent met een grote verscheidenheid aan klimaten. Het heeft circa 17 miljoen inwoners.

Op dinsdag 28 maart 2000 arriveerde de reisgroep 'Van Dongen', die uit Nieuw-Zeeland kwam. De rest van de dag was iedereen vrij. Mijn persoon maakte per bus (Sydney Explorer) een rondrit door de stad met onderbreking voor een wandeling door "Rocks" (een oud havengebied), met een gezellige wijk waar veel restaurantjes en winkels zijn, tot aan het Opera House. Na deze rondrit ben ik een ritje gaan maken per monorail. Sydney heeft 4 miljoen inwoners. De grootste en oudste stad van Australië is gesticht in de 18^e eeuw als strafkolonie. Nu is het een kosmopolitische en gezellige stad met een prachtige omgeving.

Op woensdag 29 maart 2000 begonnen we om 8.30 uur aan een stadstour per bus. We deden o.a. de wijken Paddington en Bondi, waar ook het Bondi Beach ligt. Daarna langs een weiland, waar men uitzicht heeft op de hele stad. Vervolgens via het centrum naar Macquairies, waar ook een uit-

zichtspunt is o.a. op Harbour Bridge. Hierna reden we naar Opera House, waar gepauzeerd werd. Na de pauze werd de rit voortgezet tot aan de Harbour Bridge, waar we afgezet werden. Daar had men de gelegenheid om een wandeling langs de werven te maken en in één van de restaurantjes te lunchen. Om 14.30 uur gingen we een cruise maken per rondvaartboot langs diverse havens. Na de cruise verbleven we in de stad, totdat de bus ons ophaalde om naar het hotel te brengen. Ik maakte hierna nog een wandeling door Darling Harbour.

Op donderdag 30 maart 2000 om 10.30 uur vertrokken we uit 'Hotel Ibis'. De eerste kilometers gingen nog door de stad. Na het verlaten ervan reden we in de zuidelijke richting tot Wollongong. Daarna in de westelijke richting naar Berrima, waar we een lunchstop hielden. Na de lunch reisden we via heuvelachtige wegen naar Canberra, waar we in 'Hotel Quality Inn' logeerden. Voordat we bij dit hotel afgezet werden, maakten we een rondrit door de stad. Canberra heeft 300.000 inwoners en is een jonge stad, die in 1913 ontworpen is door een Amerikaanse landschapsarchitect. In het ontwerp zijn moderne stedenbouwkundige inzichten verwerkt die de stad haar bijzondere huidige vorm hebben gegeven: veel ruimte, groen en water waarbij het bestaande landschap volledig benut is. De naam van de stad komt van het Aboriginal woord 'Kanberra' dat 'plaats van ontmoeting' betekent.

Op vrijdag 31 maart 2000 was 's morgens iedereen vrij. Persoonlijk bezocht ik het War Memorial (museum), waar vele foto's en materiaal van diverse oorlogen tentoongesteld zijn. 's-Middags vond in Control Centre (gebouw van de jeugdclub van de politie en stedelingen) de registratie plaats voor de wandelweedaagse (Canberra Two Days Walk). 's-Avonds vond de openingsceremonie plaats met diverse redevoeringen en waar men hapjes en drankjes kreeg.

Op zaterdag 1 april 2000 om 9.00 uur startte ik op de 20 km, de wandelaars op de 30 km waren een uur eerder vertrokken. Na de start trokken we naar

een bosgebied, waar al gauw geklommen moest worden (Black Mountains). Er waren veel vergezichten. Na het passeren van een viaduct wandelden we door het natuurgebied Aranda Bushland met wat kronkelingen tot aan een brug over een verkeersweg, waar we overgestaken. Vervolgens ging het via de Eastern Valley Way tot aan Lake Ginningderra. Bij een viaduct stond de verzorgingspost. Na de verzorging liepen we langs drukke wegen tot aan Bruce Tafe College. Daarna over bitumen paden door bossen met passage van het Australische sportinstituut annex rugbystadion en door Bruce Ridge tot Belconnen Way, waar de laatste verzorgingspost was. Via winkelstraten en plantsoenen wandelden we naar de finish. 's-Avonds vond in het gebouw van de Canberra Club het diner plaats.

Op zondag 2 april 2000 startte ik weer om 9.00 uur. De eerste kilometers liepen we weer door de stad. Al gauw kreeg men uitzicht op Lake Burley Griffin. Nadat we de brug waren overgestoken wandelden we langs het gebouw van de Nationale Bibliotheek en dan naar het Parliament House via het Old Parliament House. In de buurt van dit gebouw was er verzorging. Na de verzorging gingen we over verharde kronkelige paden langs een snelweg, die we over moesten steken om daarna nog enige tijd een verhard pad te volgen langs Lake Burley Griffin met aan onze linkerzijde de bossen van Yarralumla (Westbourne Woods). Na de oversteek van de Scriviner Dam kwamen we aan de andere kant van het meer bij de Black Mountain Peninsula. Weer een viaduct bracht ons via de sportterreinen van de Australian National University weer terug bij de finish. Het waren mooie wandelingen met veel afwisseling. Tijdens de wandeldagen was het weer op de eerste dag aanvankelijk motregen en bewolkt en daarna zonnig en op de tweede dag bewolkt met wat motregen. Er gingen circa 100 wandelaars van start.

Om 15.00 uur vond de sluitingsceremonie plaats met diverse redevoeringen en prijsuitreikingen. Op maandag 3 april 2000 vertrokken we per bus naar de luchthaven van Canberra voor de

vlucht naar Sydney, waar we enige tijd op de luchthaven verbleven. Om 15.50 uur vertrokken we met een toestel van

'Singapore Airlines' via Singapore naar Schiphol, waar we op dinsdag 4 april 2000 om 6.45 uur arriveerden. Tijdens

mijn reis was het in Australië zonnig en warm.

Euraudax midweek Schaarsbergen

Constant Dedel

Op woensdag 5 april 2000 organiseerde Comité Euraudax Gelderland hun wandeltocht vanuit het Protestants Militair Tehuis te Schaarsbergen met start om 11.00 uur. Enige tijd volgden we het fietspad langs een drukke weg tot aan een bosrand, waar we ergens de bossen in gingen. Dan over fietspaden langs heidevelden en daarna over brede zandpaden naar een plek ter hoogte van Cattepoelseweg/Deelenseweg, waar we verzorging kregen (koffie/thee met een marsreep). Na de verzorging trokken we door de bossen van Waterberg en Zijpendaal. In dat gebied kwamen we langs diverse parken en vijvers met wat stijgingen en dalingen en de nodige

vergezichten. Ter hoogte van het kasteel Zijpendaal was op een parkeerplaats de verzorging ingericht. Het oude kasteel werd omstreeks 1651 opgetrokken. In 1743 is het originele gebouw afgebroken en vervangen door het huidige. De naam is afkomstig van Zijpe of Sijpe, een bronnterrein dat in een vallei of dal ligt. Later zijn deze zijpen door uitgraving tot vijvers vergroot. Het huis is in gebruik bij een militaire instantie. Na de verzorging, waar we soep en chips kregen, liepen we weer door de bossen, o.a. Heidekamp. Via een fietspad liepen we terug naar het P.M.T., waar de grote rust was. Na de rust wandelden we door de

bossen in de richting van het oorlogsmuseum 40-'45. Nadat we een viaduct waren overgestoken ging de route richting camping Arnhem en vervolgens door de bossen langs vakantie-woningen en het manegecentrum Mansour weer richting oorlogsmuseum. We passeerden ook nog een kerk. Nadat we alle variaties nog eens hadden doorgenomen liepen we vervolgens over eerder genoemd fietspad weer terug naar het P.M.T., waar de tocht werd beëindigd. Er gingen van start 90 wandelaars. Het was goed wandelweer.

GECOMBINEERD KLASSEMENT NIJMEGEN-APELDOORN: ONTWIKKELINGEN IN DE HITPARADE

Beter laat dan nooit! In december hadden we een stijging met stip van Albert van Heijningen, nu is er, zeven maanden na dato, een superstip!

Ik moet de volgende keer toch maar eens de calculator in de hand nemen, want Jan van der Zanden hoort op plaats 2 te staan (i.p.v. 4). Hij heeft Nijmegen 27 keer gelopen en Apeldoorn 26. Dat is bij elkaar opgeteld dus niet 43, zoals het in het oktobernummer staat, maar 53. In 2006 krijgen we dus een feestje, als hij en Frans Mostert samen goed zijn voor 125 deelnames. Je moet toch maar iets hebben om naar uit te kijken!

Peter van de Ven

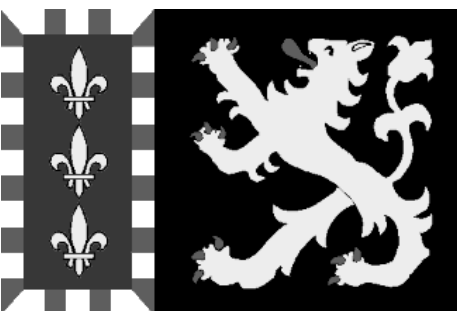
Verry Important Person

Het doet mij bijzonder veel genoegen dat ik langs deze weg een joviaal OLAT-lid mag feliciteren. Joop Wesseling, voorzitter van de Kempische Wandeldagen en 'man van...' is op de laatste Bondsvergadering van de KNBLO gekozen als bestuurslid van deze Nederlandse Wandelsportorganisatie. Wij hopen dat Joop daadwerkelijk kan bijdragen aan wijze besluiten aangaande het hele Nederlandse wandelgebeuren.

DE VIERDE PELGRIM

Inleiding door Peter van de Ven

Of het nu aan het 'magische' jaar 2000 ligt of niet, maar binnen twee maanden maakt 'OLAT-Nieuws' gewag van vier pelgrims. In het aprilnummer werd de tocht van Sjef Koolen en Ad Verbakel genoemd, die op 2 april vanuit Vessem be-

gonnen zijn om naar Santiago de Compostela te lopen.

Piet van der Sluijs uit Hoorn begint op 1 juni aan een tocht van Geneve naar Den Haag, waarbij hij

tevens geld inzamelt voor onderzoek naar kanker (zie blz. 31 t/m 33 van het aprilnummer).

Mark van Roosmalen (geen familie van Marinus) is deze drie personen voorafgegaan, want hij vertrok al op 25 maart van-

uit Bergeijk naar Rome. Dit is een afstand van 2150 kilometer, maar daar kunnen best 100 of meer kilometer bijkomen, want de route stond bij zijn vertrek nog niet voor 100% vast. Doel van zijn reis is vooral het inlossen van een (jeugd)droom. Net zoals bij Piet vond hij echter, dat hij ook een motief moest hebben om aan zo'n onderneming te beginnen. Dat motief werd hem aangereikt door zijn zwager, die hem beloofde dat hij hem duizend gulden voor een goed doel zou schenken, als hij Rome zou halen. Een ander familielid verdubbelde dat bedrag.

Gekozen werd voor de Eindhovense leef- en werkgemeenschap Emmaus, die zich inzet voor vluchtelingen.

Een andere aanleiding voor Mark om deze bedevaartstocht te maken was een gebeurtenis, die hem twintig jaar geleden overkwam. Hij kreeg toen een ernstig motorongeluk, maar hij is daarna weer helemaal opgeknapt.

Via een E-mail-adres, dat indertijd in het Eindhovens Dagblad heeft gestaan, ben ik met Mark in contact gekomen en hij was bereid om ons van zijn belevenissen mee te laten

genieten. Via de heer Jeroen Cornelissen brengt hij ons van week tot week op de hoogte van zijn vorderingen. Op het moment dat ik dit schrijf heeft hij al twee weekverslagen gestuurd en ze zijn de moeite van het lezen waard. Voor degenen die niet alleen willen lezen, maar ook het werk van

de Emmausstichting willen steunen, geef ik nog even een internetadres: www.hoogerberkt.nl/pelgrim2000. En voor degenen die geen computer hebben: het telefoonnummer van Emmaus in Eindhoven is: 040-2527527

MARK VAN ROOSMALEN OP PELGRIMAGE NAAR ROME

Op weg naar Rome: van Bergeijk naar Vaals (117 km)

Het is nu dinsdagavond 28 maart. Op zaterdag 25 maart vertrok ik uit Bergeijk voor een ruim 2000 km lange voettocht naar Rome.

Als ik dit schrijf, ben ik gast in de abdij van de broeders Benedictijnen in Mamelis, gemeente Vaals. Morgen geniet ik hier een rustdag. Buiten is het grijs en regenkoud. Pas vier dagen onderweg en al vol van vooral gastvrije indrukken. Het vertrek uit Bergeijk ligt al ver achter me, maar het "you 'll never walk allone" klinkt nog door.

Je weet echt niet wat je overkomt als je een droom gaat realiseren en gezin, vrienden, familie en buurtgenoten leven met je mee en trekken dus ook met je mee.

Ik was blij dat ik eindelijk op weg was, en nog blijer toen ik na 27 km vlak voor Weert bij een kinderboerderij onderdak trof. De mensen daar waren

zeer gastvrij en aan de bar werd ik beschaafd uitgehoord.

Ook de kauwen, die me wel erg vroeg wekten, waren zeer beschaafd. Ze kraaiden niet allemaal tegelijk, maar pas als de één klaar was en ik op het punt stond weer in te dutten, begon de ander. Ook aardig van de kauwen was, dat ze dat pal onder mijn raam deden, en omdat ik nieuw was, zetten ze hun beste beentje voor, of beter gezegd: zetten ze hun beste keeltje voor.

Zondag 20 km naar Thorn en in Ittervoort door de eerste hond gebeten (zie website www.hoogerberkt.nl/pelgrim2000). Bij vrienden overnacht. Bekend, maar nu toch anders.

In Ell in een cafeetje drink je wat en de waardin geeft je twee marsen mee 'voor onderweg'.

Maandag 40 km gelopen naar Doenrade, onder Sittard. Meer zeg ik niet.

Dinsdag na (alweer) een gastvrij onderdak op weg naar Vaals. Een erg oud heertje, met wie ik onderweg een praatje maakte, vertelde me dat er in Mamelis, gemeente Vaals, een benedictijnenklooster was.

Met mijn bisschoppelijke aanbevelingsbrief in de aanslag trad ik broeder portier tegemoet. De goede man bladerde, om mij een plezier te doen, wat door mijn map en legde evenveel belangstelling aan de dag voor mijn reisverzekeringsspolis als voor het bisschoppelijk schrijven!

"Kom maar gauw binnen", zei hij, "dan zal ik de gastenpater eens gaan zoeken." En voor de vierde keer werd ik als een gast ontvangen, zomaar!!

Van Vaals naar Altenahr

Op 25 maart vertrok ik voor een voettocht van ruim 2000 kilometer naar Rome.

De vorige week was ik in Vaals na vier

dagen lopen. Tussen 29 maart en vandaag, dinsdag 4 april, liep ik van Vaals naar Kornelimunster in Duitsland, naar Vossenack, Mariawald en Steinfeld,

allemaal kloosters, en naar Schönau waar ik in een vergaderzaaltje van het parochiehuis kwartier had.

Nu ben ik in pension 'Zur Traube' in Altenahr, waar ik morgen, woensdag 5 april een rustdag heb, en aan dat hotelletje was ik wel toe. Je loopt toch elke dag tussen de 20 en 30 kilometer met 17 kilogram bagage. En 25 kilometer in de Eifel is heel wat anders als in het Hollandse vlakke land.

De natuur in de Eifel is overweldigend mooi. Je daalt af naar zo'n 175 meter en dan loop je weer omhoog naar boven de 500 meter waar het een stuk frisser is maar mooi!!

Het logeren in een klooster is een unieke belevenis. Je bent na een dag wandelen moe en als ik een klooster nader, word ik zenuwachtig. Zou er plaats zijn of moet ik nog verder? Tot nu toe ben ik dankbaar verbaasd over de geboden gastvrijheid.

Het eerste wat ik op mijn kloosterkamer doe, is naar de verwarming kijken. Waarom? Kijk, ik doe eerst de was (op de hand natuurlijk) en die moet in één nacht droog zijn. Ik kan u verzekeren: deze oude kloosterradiatoren branden als de hel. Als vanzelfsprekend heeft

de gastenpater me verteld hoe laat het avondeten is en de gebedsdiensten. Douchen, de was doen, schoenen goed reinigen en ze invetten, naar huis bellen en zorgen dat ik niet verdwaal in soms middeleeuwse kloostergangen.

De gebedsdiensten zijn uniek. Ik was in benedictijner-, franciscaner-, salesianer- en dominicanenkloosters maar het gaat de monniken maar om één ding: het dankbaar prijzen van de Schepper.

Soms zijn ze met vier, maximaal zestien monniken. Ze prijzen en bidden om kracht om zich niet kapot te laten krijgen door de rotzooi van de dag. Wij zouden zeggen: 'positief denken' of 'je niet gek laten maken door je baas en collega's 'Doe zelf maar wat je van een ander verlangt.'

De monniken zijn met weinigen, maar ik sta versteld van hun innerlijke levenskracht. Ze zullen het niet altijd gemakkelijk hebben, maar ze zijn samen en blijven niet hangen in: 'ja...maar.'

En vandaag een rustdag in Altenahr, pension 'Zur Traube'. Het regent maar de druiven zijn niet zuur, integendeel!

Van Altenahr naar Bingen (185 km.)

De Eifel in Duitsland is een wondermooi wandelgebied.

Ook het wandelen langs de Rijn is een droom en ook voor fietsers zeer geschikt. Langs de Rijn is het niet alleen mooi, het is er ook vlak. Vanaf Altenahr ben ik via Maria Laach, Koblenz, Bornhofen, Oberwesel naar Bingen gelopen, waar ik vandaag en morgen rust neem. Als u ooit van Hildegard von Bingen gehoord heeft, inderdaad die is van hier.

In Koblenz zijn voldoende kloosters, maar ik slaagde er niet in onderdak te krijgen. Het ene klooster specialiseerde zich in liefdadigheid ten behoeve van armen en zwerwers, en ze waren helemaal niet op gastenontvangst berekend. Het zustersklooster lag helemaal aan het andere einde van de stad, dus belde ik op. "Oh, een pelgrim uit Holland", was haar enthousiaste reactie toen ik me voorstelde. "Bent u priester?" vroeg ze enigszins bezorgd. Nee, dat was ik niet, maar ik was wel katholiek, vertelde ik haar geruststellend. Voor de zuster maakte het een heel verschil,

want ze maakte me duidelijk dat ze geen hotel waren.

Nee, telefonisch gaat dat niet. Een pelgrim moet voor de deur staan met een rood hoofd van inspanning, liefst drijfnaat en wankelend op zijn benen.

Omdat de meeste kloosters op een berg liggen, is het voorgaande niet zo moeilijk. Dan heb je de meeste kans dat het gastvrije hart geraakt wordt, en dan maakt het niks uit of je priester bent of wat dan ook. Ik heb heerlijk overnacht in de plaatselijke jeugdherberg.

Een paar dagen later.

In een ander klooster werd ik in een wachtkamer gelaten waar ik ook kon slapen. Er was geen wasbak of niets. Gewoon een sobere wachtkamer, die uitkwam in de hal, en vandaar kon ik door de hoofdepoort naar buiten. De deur naar het binnenste van het klooster was dicht.

Toen om tien uur de kloosterpoort knarsend dicht ging, besepte ik dat ik niet naar het toilet, maar ook niet naar buiten kon. Er stond zelfs geen pot in de hoek van de kamer zoals vroeger

onder ons bed. Het woord 'pot' bleef maar in mijn hoofd hangen tot mijn blik viel op een grote potplant, die in een hoek op een tafeltje stond. Aha, daar ging mij een lichtje op! Heten die dingen dáárom 'potplanten'? Gerustgesteld viel ik als een blok in slaap.

Toen ik om zeven uur wakker werd van het open maken van de hoofdepoort, was ik verrassend snel buiten. Opgelucht kwam ik terug en werd erg gastvrij door de monniken ontvangen. De vorige avond, zo zeiden ze eerlijk, hadden ze het niet aangedurfd om mij in het klooster te laten. We ontbeten heerlijk en ze deden voor mij wat ze konden.

Stelt u zichzelf maar eens voor dat er bij u zomaar iemand aanbelt met een grote rugzak, die onderweg is naar Rome. Daarom is het zo verrassend dat ik op zoveel plaatsen zomaar binnengelaten wordt. Gastvrijheid leeft nog volop in deze harde wereld.

Mark van Roosmalen

33E WINTERSERIE OLAT IN STIJL AFGESLOTEN

Ad van Asten

Het is zondag 17 maart tien over zes in de morgen. Het motregent licht als we naar Leende rijden voor de wandeltocht van 60 km die we voor vandaag op ons programma hebben staan.

Startlokaal 'Du Commerce' ligt aan de rand van het dorp richting Heeze. Als we het zo aanzien, zal het wel weer dringen worden, want bij het inschrijven voor de 60 km lopen we elkaar al in de weg. Tussen het opbouwen van de inschrijftafel door, kunnen we onze startkaart bemachtigen en precies om zeven uur zijn we op weg. De meesten op deze afstand lopen normaal op de 40, dus bijna allemaal bekende gezichten.

Wij op de 60 maken een lus van 19575 meter om straks bij de 40 km in te breken op km-stand 0.890. Ondanks dat het blijft miezeren is het geen slecht wandelweer. Alleen voor de schoenen is al die nattigheid niet prettig, want we 'mogen' nog al eens langs de slootkant. Een 'vreemdeling' gaat ons in alle haast voorbij, aan zijn spraak te horen komt hij van verre en zijn wandelwijsheid is voorbeeldig, want na twee zinnen heeft hij al 'contact met Piet'.

We zien Theo en Conny bezig met het inrichten van het eerste verzorgingspunt, tot straks. Zo'n 50 meter voor de post slaan we naar rechts af, naar Sterksel en wandelen in alle vroegte door het dorp. Het aanschouwen van den Os roept alweer herinneringen op aan de komende Kennedymars van Someren. Wij zijn vooralsnog bezig aan een 'proeve van bekwaamheid' voor Sittard, als het vandaag lukt gaat maandag de inschrijfkaart op de post. In Sterksel halen we Hannie in, ze is een beetje confuus van de controleur aan de deur bij 't startlokaal, maar als we haar verzekerd hebben dat 'die toch best meevalt' is ze weer blij en huppelt vrolijk verder en geeft ons het nakijken.....

Op de eerste verzorging doen we 'chocolademelk' van water en de indruk is dat er toch een berhoorlijk aantal op de lange afstand zit. We wandelen verder richting Heeze en slalommen een paar

keer met het spoor tot we via het industrieterrein weer op bekende grond komen. Hier loopt ook ons Hertog Hendrikpad en omdat we dat regiopad van OLAT een beetje veel ambieren zien we ook meteen uit naar 'misschien nog eens een zijweggetje naar hier of daar'. Het hele gebied, waar we tot nu toe wandelden, ademt de sfeer van het aloude boerenland, met al zijn rust en schoonheid. Ongemerkt gaan de kilometers onder onze voeten door en na 16.5 km worden we alweer verzorgd door Inge, Conny en Theo. Nu is het stalletje ingericht op de parkeerplaats van camping 't Heezerenbosch'. We

krijgen een heerlijke soep aangeboden. Ook het eerste nieuws dringt door: wandelaars op de 'korte afstand' stappen zomaar over iemands akker en de boer, hij pikt dat niet.

Eenmaal weer goed de pas erin komt daar ineens een paard zonder ruiter aanzetten. Piet, van huis uit dapper, gaat scoren bij een boerin die roept dat hij iets moet doen. Hij pakt het tegenstribbelende paard bij de teugel en wacht op de afgeworpen ruiter die over het veld komt aanlopen. Piet intussen vreemde dansspasjes makend om aan de trappende 'voetjes' van het dier te ontkomen.

We naderen het punt van samenkomst met de andere afstanden en 'ons werk' voor vandaag zit erop en als beloning mogen we nu nog de recreatieve afstand van 42165 meter doen. Normaal zien we het niet, maar tijdens zo'n wandeling van OLAT is er behoorlijk wat volk op de been. We wandelen nu in colonne door het bos. Tegen de snelweg A2 ligt hier nog een prachtig stukje natuur. We lopen Piet Royakkers achterop, maken in het voorbijgaan even een praatje en hij belooft me weer 'een cultuur historische impressie' van deze wandeling te sturen. Aan de andere kant van de snelweg wandelen we over landgoed Valkenhorst en Spinsterberg, dat door de autoweg Leende-Valkenswaard is gescheiden van Boswachterij 't Leenderbos. Op de grote parkeerplaats in dit Leenderbos is de grote verpozing voor vandaag ingericht. Je weet niet wat je ziet als je daar aankomt, het lijkt wel een dorpsbarbecue op een zondagmiddag. Er zitten hier werkelijk honderden mensen op banken te genieten van een natje en droogje, de verzorgingsmacht van OLAT draait naar hartelust. Ik tref Ben van der Velden, die samen met zoon Martin de stap naar het vrije ondernemersschap heeft gewaagd en een eigen wandelreisbureau is gestart onder de naam: 'TRANS-WORLD'. Wij hopen dat deze nieuwe onderneming succesvol kan bijdragen aan het 'ontdekken van de wereld te voet'. Vanaf 1 juli zal de operatie slagvaardig zijn vanuit Groenlo, waar ook Paula de weg weet!

Marinus, onze coach, informeert even naar het aantal starters op de 60 km, het zijn er meer dan 50.

Het is inmiddels prachtig weer geworden en het pauzeren met zo'n gezellige entourage is natuurlijk verleidelijk, maar we moeten verder want er zijn

nog enkele metertjes te doen. Velen kennen 't Leenderbos en weten dat het hier voor de wandelaar goed toeven is. We zijn op weg naar Leenderstrijp, een pittoresk dorpje, dat voor altijd gescheiden ligt van het moederdorp Leende. Straks zullen we hier nog eens passeren, dus volstaat nu een kopje koffie in de gastvrije 'Hospes'. Als we net op pad zijn naar ons volgende doel, komt Ad Verbakel aanrijden, hij levert een passagier bij ons in die vanmorgen ook al langskwam, maar onverklaarbaar nog even terugkeerde naar het startbureau. Na een tijdje verdwijnt hij vanzelf weer. We ontmoeten ook enkele

wandelaars die alweer op hun terugweg nogmaals 'De Hospes' naderen. We volgen een heel eind de Strijper Aa en dolen wat rond in vrije natuur. Nu hebben wij begin dit jaar allemaal een boekwerkje gekregen van de Sectie Lange Afstand van de KNBLO en daarin staat een soort hotelkwalificatie van wat je op een lange afstandstocht zoals vandaag mag verwachten van de organisatie. Zien we bij onze tocht staan: zonder herinnering 6,50 maar inclusief eten en drinken, deels verhard en deels onverhard parkoers (hangt natuurlijk van 't moment af), 5x wagenverzorging en tweemaal rustplaats met zitgelegenheid, verder is er naast een routebeschrijving ook een routebepijling en er mogen zelfs hondjes mee. Zover ik kan nagaan klopt het allemaal, dus de kwalificatie 'sterrentocht' is op z'n plaats. Als we dan midden in de natuur bij Regina sr. en Percifal komen is dat al onze 5^e laving na ruim 35 km.

We zijn in Baronie Cranendonck, aangrenzend de Grote Heide. Arie Evegroen wandelt al sinds het Leenderbos met ons op. Hij is op de 40, maar aan de late kant gestart. Hij vindt het wel goed zo en geniet zichtbaar van al die mooie natuur. Leuk om Arie te zien wandelen, terwijl wij toch proberen wandelend vooruit te komen is het bij Arie alleen maar een regelmaat van benen

vooruit zetten. De ongerepte heide glijdt in alle rust aan ons voorbij. Er volgt ook nog een bospartij en stilaan komen we weer in de bewoonde wereld: Soerendonk. We wandelen door het dorp en komen dan even buiten de bebouwde kom aan op de heerlijkheid. In het prieeltje van de kas-

teeltuin heeft Conny de stampot klaar en met nog enkelen genieten we van een weldadige pauze. Onderwijl vervangen Theo en Jan van der Zanden met de hulp van een monteur de carborateur van Theo's auto. Als of het nog niet genoeg is kunnen we enkele kilometers verderop nog eens aanleggen bij het café van een bungalowpark: we verzaken.

Nu is een 60 km-tocht geen alledaagse bezigheid en de organisatie vereist voor zo'n tocht alle hens aan dek. Toch gebeurt het dat er iets mis loopt. Een ijverige pijlophaler op de 30 km mist even de aankoppeling met de 60 km en haalt de buit iets te ver binnen. Voor ons een geluk dat Riet Emans enkele meters op verkenning toog en ons op het precieze ogenblik het juiste spoor kon wijzen. Een paar kilometer verder heeft de pijlophaler zijn vergissing gemerkt en wacht vol vertrouwen op een goede afloop. Wij volgen een riviertje dat ons weer in Leenderstrijp brengt en bij 'De Hospes' voor een zoveelste rustpauze. Er heerst een ge-

zellige sfeer en een deel van 't O.D.T.' zit samen met nog een paar anderen de tijd amicaal te verbeiden, hoe triest voor ons die verder moeten.

Als wij verder gaan komen ook de laatste wandelaars binnen druppelen. Ook voor Jan Legius zit de taak er nu op. Jan heeft vandaag op deze controlepost iets meer dan 650 turfjes gezet. Piet de Ruiter was nummer 650 en dat schijnt nog gevierd te worden ook. Wie weet waar deze 'eervolle' vermelding nog goed voor is!!

Met z'n drieën beginnen we aan de laatste 12 km. Arie moet in zijn klasse eigenlijk om halfzes binnen zijn, maar hij weet zich bij ons in goede handen. Ons wandeldomein is wederom de

boswachterij Leenderbos. Prachtige lanen door sparrenpercelen volgen in regelmaat op bospaadjes door het grove dennenbos. Her en der een venetje en nog een enkele zondagmiddagwandelaar zijn momenten die je nog meekrijgt aan het slot van een lange wandeldag.

Op het parkeerterrein, waar vanmiddag de grote verzorgingshappening plaats had, staan nu Theo, Conny en Inge nog eenmaal paraat voor onze verzorging. Wij troffen hen vandaag vier keer op ons pad, steeds vol attentie voor de lange afstandswandelaar, waarvoor een eervolle vermelding hier toch ook wel op z'n plaats is.

Op het laatste moment maken we nog een vergissing. We missen de pijl bij het viaduct die ons via een iets kortere route bij de finish gebracht zou hebben. Nu maakten wij 'een paar kilometers meer' door het dorp, waardoor Joop Krul met zijn groepje uiteindelijk toch nog winnaar werd.

Na afloop konden we nog even gezellig nakletsen in "Du Commerce", een beetje afscheid nemen van Pelgrim Ad Verbakel, wat napraten met Peter en Frans, goede raad aanhoren van Ben Smeenk en niet te vergeten het koesteren van 'n trappistje.....aan de bar met een puike bediening.

Wij treffen u weer elders op onze paden.

Het venijn zit in de staart

Van onze dinsdagwandelaars kregen we de vraag of wij raad weten hoe te handelen als een iets te happerige hond zijn maaltijd komt keuren. Wij hebben het geluk mee, want juist is twee maanden op rij hieraan aandacht besteed in het orgaan van de KNBLO 'Op Goede Voet'. Ook de Gids besprak vorige maand 'de eerste tien minuten'.

Ik moet u bekennen dat ik in al die 22 jaar dat ik me wandelaar mag noemen nog nooit ben aangevallen door een hond. Wel heb ik van hun baasjes in die periode honderden keren de verzekering gekregen dat 'ie niks doet', ik heb het nooit uitgetprobeerd en ben de volgende keer ook weer rustig blijven wachten tot ze afdropen.

Wim Breedveld bespreekt in het januarinumnummer twee 'hondenverjagers' die effectief zouden zijn als ze rechtstreeks op de hond worden gericht. Met wat cijfers wordt aangegeven dat de bijtende hond wel degelijk een item is om even bij stil te staan, gemiddeld worden zo'n 1000 mensen per maand gebeten en hebben ziekenhuisverzorging nodig. Daarnaast zouden nog honderden gevallen van beten voorkomen die niet worden gemeld.

Ad van Asten

Dogchaser of Dazer?

De twee apparaatjes die op verzoek van de bondsredactie werden uitgetprobeerd hadden slechts een beperkte uitwerking. 'De Dogchaser', Duits fabrikaat, werkt alleen als je het goed zichtbaar voor de hond rechtstreeks op hem richt en dan in werking stelt. Een soort respectafdwingerij die echter niet is uitgetprobeerd op werkelijk agressieve honden. Een ander apparaatje is 'de Dazer', een Amerikaans zenderij dat voor de honden een onaangename hoge toon

uitzendt. De onderzoekers hebben weinig verschil ontdekt in de uitwerking op lastige honden. Het Amerikaanse apparaatje schijnt iets doordringender te werken. De prijs is ongeveer f 75,-

Een ander geluid komt een maand later als de 75 jarige Theo Rappard uit Nijmegen aan het woord wordt gelaten. De heer Rappard heeft zijn leven lang honden gehad en heeft zich na zijn pensionering, als kapitein op de grote vaart, verdiept in het gedrag van verschillende hondenrassen. Hij is aangesloten bij de beroepsvereniging 'Alpha'. Hij stelt dat het gebruik van een apparaat zoals hierboven genoemd zelfs een averechtse uitwerking kan hebben. De lastige hond is meestal een 'kophond', die geïrriteerd raakt als iemand - bij uitstek 'n wandelaar - zijn territorium nadert. Door het richten van een hondenverjager kent de hond meteen de oorzaak van het geluid en hij zal dan ook meteen deze agressie op zijn territorium met een tegenaanval beantwoorden. De kans is groot dat deze hond dan zal bijten. 'Het probleem zit ook altijd in de agressieve hond', zegt Rappard 'een onderdanige hond neemt de benen als hij wordt geconfronteerd met het geluid van zo'n apparaat, maar

**18^e PINKSTER-WANDELTOCHT
te MILSBEEK**

**2^e Pinksterdag
12 Juni 2000**

Start en finish:	Gemeenschapshuis, Trefpunt 68, MILSBEEK
Afstanden	42-28-20-12-6 KM
en starttijden:	42 KM. vanaf 7.00 uur (MARATHON) 28 KM. vanaf 8.00 uur 20 KM. vanaf 9.00 uur tot 13.00 uur 6-12 KM. vanaf 9.00 uur tot 14.00 uur
Inschrijving en inlichtingen:	Korhoenderveld 109, Cuijk telefoon 0485-322325 / 0485-517292

dat zal hij ook doen als de wandelaar een bedreigende stap in zijn richting

Blijf doodstil staan

De raad van de heer Rappard luidt: er zijn geen kant-en-klare oplossingen voor dit probleem. 'Want' vraagt hij zich af 'hoe moet een wandelaar het onderscheid kennen tussen een kophond en een onderdanige hond.' 'En wat kan hij doen als het apparaat niet blijkt te werken.'

De enige oplossing: Raak niet in paniek, ga niet schreeuwen. Blijf staan,

Met de staart omhoog en op stijve poten!!!

In de Consumenten Gids wordt het onderwerp ook behandeld. Zij komen met een gelijke oplossing als de heer Rappard. Zij vullen nog aan dat als de hond bijt, u desondanks rustig moet blijven en vooral niet moet afweren. De hond zal dat zien als een tegenaanval en doorgaan. Als de hond om u heen gaat draaien, draai dan rustig mee, maak dat de hond uw gezicht ziet

doet en dominant 'af' roept.'

beweeg niet. Draai uw zijkant naar de hond. Kijk de hond niet aan, want dat wekt zijn agressie. Steek uw handen in de zakken, en als het mogelijk is laat iets als voer op de grond vallen. Wacht tot zijn baas in de buurt komt en spreek die dan heel rustig aan. Maak vooral geen ruzie. Die baas weet hoe het gedrag van zijn hond is en hij weet ook dat hij daar verantwoordelijk voor is.

maar kijk hem vooral niet aan en maak geen bruske bewegingen. Als u valt, rol u dan op met de armen voor het gezicht.

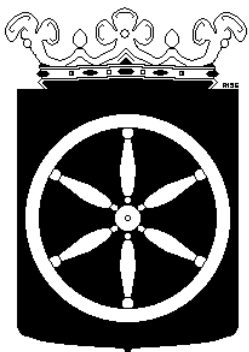
Begrijp de hondentaal. Dat een hond blaffend op u af komt rennen, betekent niet altijd dat hij wil aanvallen. Het kan zijn dat hij zijn baas wil waarschuwen of u wil verjagen. Als hij met zijn neus tegen u aan gaat drukken wil hij een

In Amerika neemt hondenoverlast aanzienlijk af omdat de baas verantwoordelijk wordt gesteld. Dat kan ook in Nederland en krijgt de overheid veel klachten over bepaalde honden dan zullen hun baasjes zeer zeker aanlijn- of muilkorfgebod krijgen. Misschien dat de wandelsport organisatie hierin een voorlopersrol kan spelen.

reactie uitlokken, blijf in dat geval stil staan.

Een kwispelende staart wil niet altijd zeggen dat u met een vriendelijke hond te maken hebt. Als een hond zijn staart recht omhoog heeft gestoken en stijf op zijn poten loopt; wees dan op uw hoede.

Afsluitende tocht van het seizoen van WS78 trok 602 deelnemers

Op zaterdag 18 maart 2000 organiseerde WS78 een 40 km lange wandeltocht vanuit Maarn. De start was vanuit gebouw De

Twee Marken. We verlieten het centrum van Maarn langs het stadhuis. Spoedig daarop bereikten we al de eerste bossen. Als eerste kwamen we door het noordelijke deel van de Kaapse bossen eigendom van de vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland. Na het oversteken van de verkeersweg Maarn-Doorn betraden we landgoed Stameren. We zagen hier talrijke rododendron-struiken. Daarna kwamen we in Hoog Moersbergen dat tezamen met Sandenburg eigendom is van Het Utrechts Landschap. Hier kwamen we over paadjes die ook bij buurtbewoners niet bekend waren.

LANDGOEDEREN HOOG MOERSBERGEN EN STAMEREN

Hoog Moersbergen, dat in de 2de helft van de 19de eeuw tengevolge van de

bebouwing van Doorn gescheiden werd van Moersbergen, ligt boven op de Utrechtse Heuvelrug. Het bestaat voor een groot deel uit een natuurlijk bos van berken en eiken. Ondanks het feit dat het bos nog betrekkelijk 'jong' is, worden er veel vogelsoorten waargenomen. Het aangrenzende landgoed Stameren heeft een duidelijk landschappelijke aanleg. Solitaire bomen versterken de open ruimte voor het kapitale huis.

We konden even een blik werpen op dit kapitale huis Stameren. Inmiddels liepen we in de gemeente Doorn. Daarna betraden we de bossen van Landgoed Het Heihuis. Na een open akkerveld en een weiland kwamen we in het bosgebied Maarnsche Berg. Door de week wordt dit bosgebied gebruikt door de Mariniers Doorn en we troffen hier verschillende malen bordjes met de tekst Oefengebied Mariniers Doorn aan. We kregen hier enige zeer modderige paden te verwerken. We 'raakten' even het hekwerk van één van Nederlands grootste campings, namelijk Camping Het Grote Bos. Opnieuw verwisselden we van gemeente. Ditmaal werd dat Driebergen. We staken de eerste (van drie) zandvlakten over, compleet met meertje. Daarop werd op 9,6 km de

soeppost bij een Goudsmederij bereikt. We hielden maar even 'vaste grond' onder de voeten, want opnieuw betraden we een bos, ditmaal het Driebergse bos overgaand in het Rijsenburgse bos. *Een gedeelte van de tocht voerde door het voormalige **Westerwoud**. In de periode 1130 t/m 1170 werden grote stukken woud gerooid om plaats te maken voor weidevelden, waardoor meer veeteelt mogelijk werd. De compactheid van het woud werd hierdoor sterk aangetast, zodat wervelwinden meer gelegenheid kregen tot op het maaiveld te kolken. Rond 1170 trof een grote natuurramp de Utrechtse Heuvelrug. Een cycloonachtige storm teisterde deze streek. Mogelijk zijn er wel enige typische stormjaren achtereen geweest met het gevolg, dat een groot deel van het Westerwoud werd vernield. Grote woudreuzen zijn afgekapt of, in z'n geheel -met wortel en al- geveld. Een schier onontwarbare chaos moet zijn overgebleven. Mede door de hedendaagse recreatie is men dit te weten gekomen. Bij de bouw van huizen en bungalows, en de aanleg van campings stuit men in bijna het hele gebied even onder het oppervlak op geweldige zware boomstronken, die allemaal in dezelfde richting op hun kant liggen.*

In voornoemd bos volgden we veelal smalle paadjes. In dit bos waren een

paar kleine vijvertjes, een paar diepgelegen sloten en wat heuveltjes. Na een zwembad liepen we over een aantal vlonders en kwamen daarna nog over de Zwitserse Brug, een grote en hoge houten brug midden in het bos die over een miezerig stroompje liep.

Het Driebergse Bos werd in het verleden eigendom van de heer P.A. Diedrichs. Zijn zoon G. Diedrichs liet dit bosgebied verfraaien. Daarbij dacht hij zelfs aan het beschermen van de eerbearheid. In het bos is nl. een meertje, waarin vroeger jongens graag verfrissing zochten. Het aan- en uitkleden gebeurde op de oever. Dit 'voor de dames vreeselijk aangezicht' kon niet worden getolereerd. De boswachter kreeg opdracht dit baden streng tegen te gaan. Het hielp weinig, want als de man kwam opdagen bleven de jongens in het water of ze vluchtten eruit, juist aan de overkant van de plek, waar de boswachter zich op dat moment bevond. Dit maakte de zaak nog erger, want ze bleven uit de buurt van het meertje totdat de boswachter onverrichterzake was vertrokken. Zo ontstonden dan de klachten 'dat kwajongens, bijna op geheel naakt door de bossen liepen'. Dit maakte de populariteit van het Rijsenburgse Bos, zoals dit deel heet, niet best. Dames en families met kinderen gingen het bos mijden vanwege de 'onveilige en zedeloze toestanden'. Nadat was gebleken dat het zelfs niet hielp als de boswachter de bij het meertje liggende kleren zonder pardon in 't water smeed, besloot de boszitter bij dit vijvertje een houten huisje te laten bouwen, waarin de jongens (meisjes baadden toen nog niet op zo'n plek!) zich konden verkleden. Als 't Zwemhuisje' is het lang een bezienswaardigheid geweest

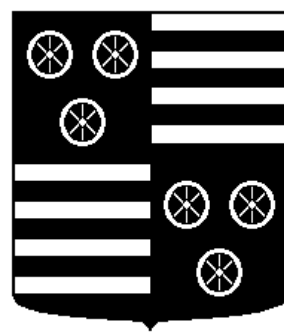
Daarna werd ook een bezoek aan de beroemde heidetuin gebracht. Dit was een lust voor het oog met de vele bloeiende heide. We staken een onbevaakte overweg over, waarbij iemand van de organisatie stond om ons veilig naar de overkant te loodsen. Daarna dwaalden we door de bossen van landgoed Bornia en Heidestein.

Alle waterpartijen op **landgoed Heidestein** zijn begin deze eeuw in opdracht van de voormalige eigenaar Wetstein Pfister met de hand uitgegraven. De Oostenrijker maakte ooit fortune als irrigatiedeskundige bij een theeplantage in Nederlands-Indië. Zijn ervaring heeft hij later op zijn eigen landgoed tot in de puntjes in praktijk gebracht. De ingenieur streefde ernaar om

het nuttige (watervoorziening) met het aangename te verenigen. Zo voeren hier ooit punters op de 'irrigatiekanalen' om gasten van het landschap te laten genieten. Onderweg zorgden bruggetjes en tunnels voor de nodige sfeer. Uiteindelijk legden ze aan bij het chaletachtige theehuis, dat boven zijn ijskelder en waterreservoir was gebouwd. Het is vandaag de dag moeilijk voor te stellen dat begin deze eeuw Heidestein geheel uit heide en zandvlakten bestond. De familie Wetstein Pfister kon vanaf hun theehuis bij helder weer de toren van Amersfoort zien. Om nog wat te verdienen zijn sparren aangeplant voor de houtproductie. Hierdoor werden de heidevelden een stuk kleiner. Na het overlijden van de eigenaar is het bos weinig onderhouden en de resterende heide bijna geheel verdwenen. De laatste twintig jaar heeft de huidige eigenaar, de Stichting het Utrechts Landschap, veel moeite gedaan de heide en stuifvlakte terug te laten keren. Een echt avontuur bleek dit te zijn. Men hoopte dat op een gekapte vlakte de heide spontaan terug zou komen omdat heidezaad in de bodem jarenlang kiemkrachtig blijft. Helaas, dat gebeurde niet. De reeds grazende Drentse schapen vreten alles op, zelfs de eventueel opkomende jonge heideplantjes. Dankzij nieuwe pogingen en menselijk vernuft is er nu toch weer heide op landgoed Heidestein. We kwamen bij een smal, stenen bruggetje met één leuning, waar we over heen liepen. Iets verder staken we dezelfde sloot weer over, nu via een goede stenen brug. Vanaf de eerste brug kon je echter de andere brug niet zien liggen. En wandelaars met hoogtevrees hadden het er moeilijk mee hoorden we later. Na een meertje kwamen we langs een schaapskooi. Hier hadden we ooit ook eens een verzorgingspost met WS78 gehad. Buiten de schaapskooi graasden tientallen schaapjes. Zonder het te merken liepen we op een paar honderd meter afstand langs het KNVB sportcentrum. Hier heeft WS78 ook vaak grote rusten gehad. Opnieuw volgden we, zeker een km, hele smalle paadjes. De route was echter goed gepijld. We hebben in ieder geval geen klachten gehad, dat er pijlen verdwenen waren. We liepen vervolgens door de boswachterij Austerlitz naar de grote rust in Austerlitz, gemeente Zeist.

De naam 'Seist' komt al voor in 838. Van die tijd tot aan de elfde eeuw zijn er weinig documenten bewaard gebleven,

maar uit overlevering en opgravingen is toch een beeld te krijgen van de ontwikkeling vanaf die tijd. In 838 ontving ene graaf Rodger van de Utrechtse kerk goederen te 'Seist', waaronder zes onvrije gezinnen met hun woningen en land, in vruchtgebruik. Er komt meer duidelijkheid in de geschiedenis vanaf het moment dat Willem Adriaan I Rijksgraaf (sinds 1679) van Nassau en heer van Odijk, Kortgene, Zeist en Driebergen, in 1677 het Slot van Zeist liet bouwen in de 'Hoge Heerlijkheid Zeist en Driebergen'. Hij liet het slot bouwen als een verkleind Versailles, inclusief een prachtige tuin. Als bouwmeester wordt genoemd Roman, daarbij geassisteerd door de Fransman Daniel Marot. Deze laatste ontwierp o.a. de muur- en plafondschilderingen. De muur- en plafondschilderingen zijn nog in originele staat. Het Slot Zeist is al vanaf 1924 eigendom van de gemeente Zeist. In 1745 werd het Slot Zeist gekocht door Cornelis Schellinger die behoorde tot de religieuze gemeenschap der Evangelische Broedergemeente, ook wel Hernhutters genoemd. Hij stelde het Slot beschikbaar aan de Broederorganisatie en stond de tuinen naast het Slot aan hen af. Voor het Slot werden aan twee pleinen huizen gebouwd voor de leden van de gemeenschap. Aan de ene kant werd plaats ingeruimd voor de ongetrouwde zusters en weduwen (het Zusterhuis en het Weduwenhuis), aan de andere kant voor de ongetrouwde broeders (het Broederhuis). Later werd dit respectievelijk het Zuster en Broederplein genoemd. Omdat de broeders en zusters in hun eigen onderhoud moesten voorzien richtten ze verschillende bedrijven op als een

Hun producten werden in het Broederhuis verkocht. In feite bestond hiermee in Zeist het eerste warenhuis van Nederland. De invloed van deze broedergemeenschap is van groot belang geweest voor de verdere ontwikkeling van Zeist. Omdat er zoveel te koop was, verwierf Zeist wereldfaam. Uit alle uithoeken van de wereld kwamen mensen

van naam Zeist bezoeken, zoals de vrouw van Napoleon en Tsaar Alexander I.

De afgelegde afstand bedroeg nu 20,3 km. Na de rust werd koers gezet naar bossen behorende tot de gemeente Woudenberg. Eerst kwamen we langs het Witte Huis, een kantoor van Staatsbosbeheer.

Dit Witte Huis aan de Baggelweg was in de eerste wereldoorlog een militaire post. De naam Baggelweg stamt uit de tijd van de mobilisatie tijdens de eerste wereldoorlog. Korporaal Baggel reed dagelijks met zijn vrachtauto over deze weg. Hij haalde eten, niet ver van het kruispunt Quatres-Bras en bracht het naar de soldaten op de militaire post bij het Witte Huis.

We kwamen vervolgens langs diverse heidepassages. Het bekendste plekje was evenwel de piramide van Austerlitz.

In 1804, ten tijde van de Franse overheersing, vestigde generaal Marmont zich met zijn leger op de heide bij Zeist. In 1806 was er een slag bij Austerlitz in Tsjechië. Naar aanleiding daarvan werd als herinnering aan de Driekeizersslag bij Austerlitz in Tsjechië, die door Napoleon gewonnen werd, het kampement van generaal Marmont omgedoopt in Austerlitz. Om zijn manschappen bezig te houden liet de generaal een piramide bouwen die ook nu nog bestaat en bekend is onder de naam: piramide van Austerlitz.

We bevonden ons nu in het landgoed Den Treek-Henschoten. Even liepen we nog door een (gemeentelijke) uit-

hoek van Maarn om dan opnieuw in Austerlitz terug te komen. Op 30,6 km was hier de koffiepost gevestigd. Deze post lag hemelsbreed op slechts 300 meter van de grote rust. Er waren maar weinigen die dat hebben gemerkt. Daarna dwaalden we nog even door boswachterij Austerlitz overgaand in landgoed Bornia en Noordhout. In Bornia passeerden we de tweede zandvlakte.

Het landgoed Noordhout ligt vrijwel geheel op de stuwwal en was in de vorige eeuw minder aan verstuiwing onderhevig dan de omgeving. Het bestond toen al grotendeels uit bos. Volgens een kaart uit die tijd maakte dit eikestrubbenbos deel uit van het jachtterrein van kasteel Moersbergen in Doorn. Rond de eeuwwisseling werd dit eikenhakhout omgezet in akkerland en in naaldbossen voor de houtproductie. Een deel van het hakhout is nog steeds aanwezig. Het is een belangrijke bron voor de ontwikkeling van het bos. Een gedeelte van het oude bos is aangewezen als bosreservaat. Verschillende buitenlandse boomsoorten zoals de douglas, de Cubaanse den, de Amerikaanse eik en de Japanse lariks werden verwijderd en doorlopende paden werden afgesloten. Het bostype dat we hier vinden, behoort tot het zogenaamde wintereikenbeukenbos, die niet veel meer voorkomt op de Utrechtse Heuvelrug. De natuur mag hier volledig haar gang gaan. De heersende boomsoort in het oude bos is de grove den. Eiken, berken en beuken zijn vooral te vinden in de middenlaag. De

bodem is bedekt met blauwe bes en varens.

Heidestein, Bornia en Noordhout vormen samen het grootste aaneengesloten beheersgebied van Stichting Het Utrechts Landschap. In totaal ruim 600 hectare natuur! Het uitgestrekte gebied herbergt akkerlanden, naald- en gemengde bossen, heidevelden en zelfs stuifzanden. Op landgoed Heidestein staat een oude schaapskooi die dienst doet als informatieruimte. Het is tevens de uitvalsbasis van een kudde Drentse Heideschape die de heidevelden en stuifzanden met hun begrazing open moeten houden. Bijzondere dieren die in het beheersgebied gelukkig regelmatig waargenomen worden, zijn de zandhagedis en de raaf.

Daarna betraden we weer de bossen van landgoed Den Treek-Henschoten. Hierin was op 35,2 km nog de fruitpost. Opnieuw volgden een aantal zeer smalle paden. Ongeveer een km voor het einde bereikten we met natuurgebied de Koeheuvels de derde en laatste zandvlakte. Om zoveel mogelijk van deze zandvlakte te benutten werd deze op de meest onvoordelige manier overgestoken, namelijk in de lengte. De totale afstand bedroeg 40,295 km. Er waren 602 deelnemers. Nadat het een half uur voor de start was gaan regenen, was het bij de start zelf droog. Daarna heeft het een paar maal licht geregend tot een uur of 5. Diverse malen hebben we ook zonneschijn gehad. Na 5 uur begon het weer te regenen. Toen we om kwart voor zeven naar huis reden waren de pijlophalers nog niet binnen.

Coos & Henri

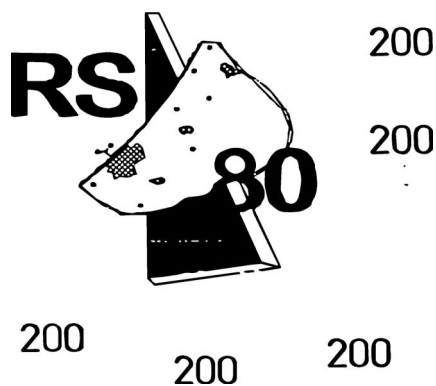
Peter van de Ven

als waarnemend, en daarna als 'echte' voorzitter.

In de omgeving van Zoetermeer is het moeilijk om een mooi parcours uit te zetten. Daarom zijn de meest opvallende punten op de eerste zeven kilometer een houtsnipperpad en een motorsportspaciaalzaak. In het RS-nieuwtje stond ook nog iets over Oud Zoetermeer, dat heeft nauwelijks indruk op mij gemaakt. Daarna kregen we het kassengebied van Bleiswijk. Hier waren allerlei bloemen 'weg': chrysanten, krokussen, hyacinten, narcissen 'enz. En ik maar denken, dat dat allemaal nog moest beginnen!

Op kilometer negen de koffierust bij "Bunnik Plants". Hier gingen we dus

DE JUBILEUMTOCHT VAN RS'80

De wandeltocht van de jubilaris vond plaats in Zoetermeer. Wandeltechnisch kan ik dit geen ideale plaats vinden voor een heugelijke gebeurtenis, maar

twee jaar geleden was waarschijnlijk al voorzien dat het daar zou gebeuren.

Op de ochtend van 25 maart kwam ik met Elly en Piet Knoester aan op het station Zoetermeer, en net zoals in 1999 wisten we niet welke kant we op moesten om bij station Segwaert van de stadlijn te komen. Het staat daar ook bijzonder belabberd aangegeven!

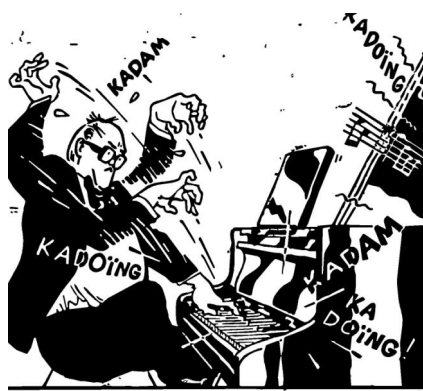
De eerste tocht, dat was dus twintig jaar oftewel 199 tochten geleden was ook in Zoetermeer. Uitgezet door Jan van den Bos, toen een zestiger, nu een tachtiger. Plm. dertien jaar is Henk Visser voorzitter van RS'80 geweest, en de laatste zeven jaar heeft Klaas de Heij de eindverantwoordelijkheid, eerst

over van 6 naar 24 graden Celsius. In de routebeschrijving stond een heel uitgebreide beschrijving van dit bedrijf. Ik volsta er mee te vermelden dat ze ooit de Nederlandse Tuinbouw Ondernemingsprijs in de wacht hebben gesleept, en dat het een heel imposant gezicht was om te zien hoe meer dan 10.000 potplanten via een lopende band gereedgemaakt werden voor transport naar o.a. Engeland, Frankrijk, Italië, Denemarken en Zweden.

Daarna liepen we door de plaats Bleiswijk zelf. Een gelovig oord, want ik heb enkele paaslammetjes in een tuin gezien en een groot Christusbeeld in een voorkamer.

Nu kwam een echt mooi gedeelte van de route, de Rotte Meren. Hier was ik tien à twaalf jaar geleden ook al eens geweest bij het bewandelen van het Oeverloperpad. Toen schreef ik in OLAT-Nieuws hierover: "We beseften dat we in een prachtig stuk natuur verzeild waren geraakt. Grote oppervlakten water, die, als de zon er op scheen, oogverblindend waren, een zwanenechtpaar met plm. acht jongen en een molenviergang." Behalve water is de Rotte Meren ook een bosrijk gebied. Alhoewel de secretaris of voorzitter van het 'RDOD-Team' (na negen maanden ben ik er nog steeds niet achter welke portefeuille ze beheert!) demonstratief een boscafeetje voorbijliep, besloten we toch om daar wat te drinken. Heel verstandig, want toen viel DE hoosbui van de dag!

Na twintig kilometer de grote rust in

De toetsenist in het restaurant van de bloemenveiling

het restaurant van de bloemenveiling van Bleiswijk. Hier was een eenmansorkest (toetsenist) om het jubileum luister bij te zetten. Restaurant was echter op het moment dat wij daar vertoefden een erg groot woord, want het aanbod ging niet verder dan kroketten, frikadellen, gehaktballen en blikken bier en fris.

In januari 2001 zou hier een RS'80-tocht van start gaan. Die tocht zal ik waarschijnlijk niet lopen omdat de reistijd naar Bleiswijk mij te lang is (half uur fiets + anderhalf uur trein + half uur bus), maar het grote voordeel is wel dat men dan langer in de Rotte Meren kan vertoeven (nu slechts 2,6 kilometer).

De laatste zes kilometer terug naar Zoetermeer waren erg taai: 1200 en 1800 meter langs de A12 over het

fietspad. Het "kind" in ons team vond op een gegeven moment een heel lang touw langs het pad en ging daar mee spelen. Later was ik ook zo 'melig' dat ik mijn paraplu ook helemaal dichtgesnoerd heb!

Op het eindpunt liep het grote feest, opgeluisterd door een blaaskapel een beetje op zijn eind. Maar dat is ook niet zo vreemd als je drie kwartier na sluitingstijd binnenkomt. Gelukkig deed men hier niet zo moeilijk over. Als blijvend aandenken kregen we een mok met het RS'80-embleem, en "Bunnik Plants" had voor iedere deelnemer een fraaie kamerplant ter beschikking gesteld.

Zo was een qua omgeving niet zo'n denderende, maar qua gezelligheid wel leuke RS'80-tocht voorbij en richtten we onze blik naar de 21ste serie, als men in september in Vleuten van start gaat.

Ik heb de bloemen terug gevonden!
Ze zaten in een strip van Marc Sleen.

HERKENT U DEZE 'TIC'?

Dagboek van een loopster, een week in maart:

maandag

Ik rijd in mijn auto naar m'n werk en overdenk hoe heerlijk we gisteren weer gelopen hebben. Wat hebben we weer gelachen. Jammer dat het voorbij is. Enfin de werkweek begint weer, ook niet echt vervelend hoor!

's Avonds een afspraak buitenshuis.

dinsdag

Dinsdagmorgens ben ik vrij, vaak loop ik dan een km of 10 maar vandaag komt het er niet van. Een monteur komt naar een probleem met de oven kijken en er zijn nog wat andere dingen te doen. Om 13.00 uur naar mijn werk. Ik zit weer helemaal in het doordeweekse ritme. 's Avonds bereid ik mijn les voor de volgende avond voor.

woensdag

Onderweg naar mijn werk bewonder ik de prachtige lucht, hoe mooi zien de bomen er weer uit. Ik peins erover hoe fijn het is om zondag weer te gaan lopen.,

De werkdag is ontzettend druk. Tijdens een half uurtje pauze doe ik lopend een paar boodschappen en ga weer aan het werk. Veel telefoon, veel gedoe, u kent dat wel.

's Avonds rennen want ik moet cursus geven. Om half 11 ben ik weer thuis en na een glas wijn snel naar bed.

donderdag

Al weer zo'n prachtige dag, gespannen volg ik de berichten voor het weekend, zouden we ook mooi wandelweer krijgen?

Als ik na een drukke werkdag weer thuis kom, bedenk ik dat ik hard aan

een rondje 25 of 30 km lopen toe ben, dan stroomt de energie weer terug.

vrijdag

Het weer is helemaal niet mooi, integendeel de vette regendruppels dansen op de motorkap van m'n auto. Het is wel even leuk om naar te kijken. Oh nee, ik moet op het verkeer letten. Hoe zou het zondag zijn? Reken maar dat we gaan, weer of geen weer. 's Middags verricht ik wat sociale verplichtingen en doe de boodschappen, de was etc. 's Avonds ben ik al met m'n wandeltasje aan het rommelen.

zaterdag

Heerlijk weekend. Afgezien te bedenken wat we eten is ook wat doe ik morgen aan: gaat het regenen, waait het hard, hoe warm/koud wordt het?

Wat kan een mens zich druk maken om de ene voet voor de ander te zetten! In de loop van de dag maak ik "een rondje dorp" zoals ik dat zelf noem. Even de spieren los maken. In het buitengebied zien we lammetjes, als we dichterbij komen zijn ze wel heel erg klein. De trotse eigenaar komt naar ons toe en vertelt dat er twee tien minuutjes geleden geboren zijn en zie hoe fier ze al op hun pootjes staan.

Dat zie je allemaal als je wandelt.....
zondag
Hoera, we worden uitgelaten. Het is letterlijk uitgelaten dat we naar de start rijden ditmaal in Bredeweg/Groesbeek voor de Bosbesjestocht. Een schitterende tocht door de bossen in het Reichswald. Prachtige tocht dat zeker, maar modderig!!! Vaak onbegaanbaar, zodat er twee keer een omleiding ingelast

werd, dat zegt wel wat. 't Is hard werken vandaag, ook al door de pittige klimmetjes die erin zitten. Deze keer zal ik niet uitweiden over de details van de tocht, maar wel dat het een heel goed gevoel gaf, dat we deze dag weer mochten beleven.

Wandelen, het blijft je boeien, eindeloos, waar zullen het morgen eens over hebben.....

Lies Wesseling

★

DE RECREATIEVE WANDELKALENDER VINDT U IN HET LANDELIJK WANDELPROGRAMMA

Vierdaagse Apeldoorn 11 t/m 14 juli: inschrijven 030-2319458

Vierdaagse Nijmegen 18 t/m 21 juli: inschrijven 024-3655500

★

JAGO-TRAVEL WANDELSPORTREIZEN

Jago Mulder is de oprichter van JAGO-TRAVEL. Jago was in de jaren 80 een trouwe wandelaar op de OLAT-wandeltochten. Samen met Ria en Fred van de Pol reisde hij vaak af uit Dordrecht naar Rooi en omstreken. Na het afmaken van zijn studie is hij begonnen met het organiseren van wandelreizen. Momenteel gaan die reizen vooral naar buitenlandse IML-wandeltochten.

Voor de reisbegeleiding heeft hij een aantal actieve wandelaars aangezocht. Het zijn allen bekenden of leden van OLAT o.a.: Servee Derks, Ben van der Velden, Paula Hendriks en Els en Bert Odekerken, Rinus Jordaan en vanaf het jaar 2000 ook Theo Tromp.

VIERDAAGSE VAN WALES

Deze reis zal begeleid worden door Theo Tromp samen met Paula Hendriks. Conny Nakken gaat als reserve chauffeur mee. Volgens insiders mag deze Vierdaagse gerekend worden tot een der mooiste van de wereld. Kleinschalig, maar reuze gezellig in een schitterende omgeving. Op 10 september vertrekt men vanuit Weert, Rotterdam, Breda naar Oostende. Er wordt overnacht in het 'Stone Lodge Hostel' in 2 persoonskamers. Op maandag wordt een excursie gemaakt door het gebied van de Elan Valley & Buith Valley. Onderweg maken we natuurlijk een korte wandeling bij het merengebied 'Cerrigwplan'.

Wilt u dit unieke wandelfestijn meemaken, neem dan contact op met JAGO-TRAVEL zijn advertentie met het reizenaanbod vindt u achter in OLAT-Nieuws.

Lid van
**Nederlands
Genootschap
voor
Sportmassage**

CONNY NAKKEN
Erkend Sportmasseur

Daalenbroek 32 -6002 VN WEERT
Afspraken: ☎ 0495 - 450325

Stap voor Stap

**Van Welderenstr 52-a
6511 MN NIJMEGEN
Tel. 024-32324957**

Kaartenwinkel Stap voor Stap in Nijmegen is een boekhandel die zich volledig heeft toegelegd op landkaarten en reisgidsen voor actieve vormen van reizen, zoals wandelen, fietsen, klimmen, watersport, etc. Ook voor culturele en stedenvakanties is er een uitgebreid aanbod.